

TRENER

broj 112
jul 2022.
godina **XXVI**

magazin udruženja košarkaških trenera

Basketball Clinic

**Džon Vinsent
Kalipari**

Ettore Messina

Izrael Gonzalez

Dušan Alimpijević

„Dušan Ivković”

Ognjen Stojaković: Specifične košarkaške situacije u radu sa visokim igračima u NBA

Dr Marko Ćosić: Košarkaš u centru pažnje

Zoran Lukić & Sergey Sidnev: Principles of individual and group defense after switching on the P'n'R

Vladimir Jovanović: Tranziciona igra u napadu

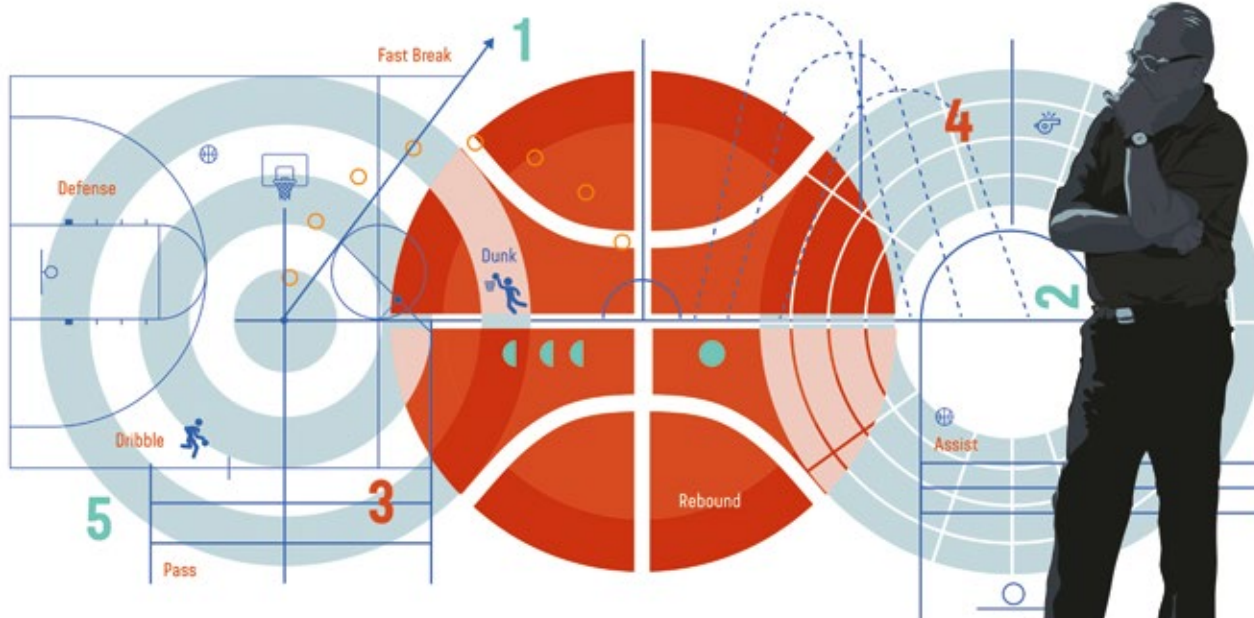
Tomislav Tomović: Odbrane u odnosu na ekstremno dobre napadače

Ettore Messina

Džon Vinsent Kalipari

DUŠAN IVKOVIĆ BASKETBALL CLINIC

21 BELGRADE

Israel Gonzalez

Dušan Alimpijević

magazin ■ Broj 112 ■ jul 2022. ■ godina **XXVI**

TRENER

Dobro došli

Posle pauze izazvane epidemijom širom sveta, s posebnim zadovoljstvom radujemo se našoj 21. Košarkaškoj klinici, kojoj smo s ponosom dali ime „Dušan Duda Ivković“. Reč je, naravno, o našem najvećem brendu na koji Udruženje košarkaških trenera Srbije više nego ponosno.

Ovim događajem godine, za naše udruženje, pravimo veliki iskorak pre svega u cilju stručnog usavršavanja košarkaških trenera.

Od prve naše klinike dali smo sebi obavezu da svaka naredna bude još uspešnija. Tako smo došli do nesporne činjenice koju će potvrditi i brojni istinski autoriteti – treneri dokazanog svetskog ugleda, da je naša klinika, po kvalitetu, u samom svetskom vrhu.

U pripremi i ove klinike držali smo se principa koje je postavio njen osnivač Duda Ivković, a to je, pre svega, da obezbedimo najkvalitetnije predavače iz NBA, Evrope i ugledne domaće trenere. U tome smo uvek uspevali i to je bio snažan razlog da naša klinika dobije internacionalni karakter. Naime, pored oko hiljadu naših trenera, i ove godine očekujemo trenere iz oko četrdesetak košarkaških zemalja, i ne samo iz našeg najbližeg okruženja i Evrope već mnogo šire.

Kao što će se svi učesnici ovogodišnje klinike uveriti, a na zadovoljstvo ne samo UKTS kao organizatora, ove godine, što je u osnovi svega, imaćemo predavače izuzetnog znanja, ugleda i odavno dokazane trenere znalce ovog posla, ne zanemarujući ni doprinos onih koji se, sasvim izvesno, probijaju u trenersku elitu. Uz podršku, pre svih, Košarkaškog saveza Srbije i brojnih prijatelja našeg udruženja, pored osnovnog cilja, učesnike očekuje i najbogatiji dosad, tradicionalni trenerski paket.

Potpuno smo uvereni da će ova klinika biti susret posvećen velikom stručnom usavršavanju, ali i radosti druženja, što je uvek bio njen sastavni deo. Uvereni smo da ćemo podići lestvicu više kada je kvalitet Klinike u pitanju i sigurni da će za sve učesnike – ovo biti Klinika za pamćenje.

Welcome

After the break caused by the epidemic around the world, we are especially looking forward to our 21st Basketball Clinic, which we proudly named „Dušan - Duda Ivković“. The Clinic is, of course, our biggest brand that the Serbian Association of Basketball Coaches is more than proud of.

With this event of the year for our Association, we are making a big step forward, primarily with the goal of professional development of basketball coaches.

Since our first clinic, we have committed ourselves to making each and every one that followed even more successful. That is how we came to the indisputable fact that will be confirmed by numerous true authorities - coaches with a proven world reputation, that our clinic, in terms of quality, is one of the world's best. In the preparation for this clinic, we adhered to the principles set by its founder Duda Ivković. That is, above all, to have the highest quality lecturers from the NBA, Europe and reputable domestic coaches. We have always succeeded in that and that was a strong reason why our clinic got an international character. Namely, in addition to about a thousand of our coaches, this year we expect coaches from about forty basketball countries and not only from the region and Europe, but from all parts of the world.

As all participants of this year's clinic will see, and to the satisfaction not only of SABC as the organizer, this year, and this is a true foundation for everything, we will have lecturers of exceptional knowledge and reputation, long-proven coaches who know this job, all the time not neglecting the contribution of those who are certainly breaking into the coaching elite. With the support above all from the Basketball Association of Serbia and numerous friends of our association, in addition to the basic goal, the participants are expected to receive richer than ever, traditional - Coaching package.

We are quite convinced that this clinic will be a meeting dedicated to great professional development, but also to the joy of socializing, which has always been an integral part of it. We are convinced that we will raise the bar higher when it comes to the quality of the Clinic, and we are sure that for all participants - this will be a Clinic to remember. ●

Impresum

ISSN 2812-7986

Osnivači i izdavači: Udruženje košarkaških trenera Srbije, Beograd, Sazonova 83 ■ **Za izdavača:** Ivan Jeremić ■ Glavni i odgovorni urednik: Mirko Polovina, mppolovina@gmail.com
 ■ **Izdavački savet:** dr Vladimir Koprivica (predsednik), Aleksandar Ostojčić, Milkan Mrđa, Milan Tasić, Ljupče Žugjić ■ **Design&Layout:** Studio Platinum ■ **Dijagrami:** Marko Mrđen
 ■ **Prevod:** Nina Vidosavljević i Filip Simić ■ **Lektura i korektura:** Branislava Cvetković ■ **Adresa redakcije:** Beograd, Sazonova, 83 ■ **e-mail:** ukts@ukts.rs
 ■ **Telefon:** +381 11 34 00 852 ■ **Fax:** +381 11 34 00 851 ■ **Štampa:** Birograf Comp, Zemun ■ **Tiraž:** 1.000 primeraka ■ **Časopis izlazi dvomesečno**
 ■ Rešenjem Ministarstva za informacije Republike Srbije br. 651-03-00323/1999-03, od 17. 1. 2000. god. „Trener“ je upisan u registar javnih glasila, pod rednim brojem 2928

Sve spremno za Košarkašku kliniku „Dušan Ivković“

► Strahinja Vasiljević

KNJIGA O VELIKOM DUDI IVKOVIĆU

Pored predavanja, što će biti dragoceno za naše trenere, Udruženje je, opet po tradiciji, pripremlilo bogat trenerski paket za sve učesnike.

– Posebno smo ponosni što će se u paketu naći i knjiga „Košarkaška filozofija Dušana Ivkovića“, posvećena njegovoj uspešnoj trenerskoj karijeri. Knjiga je podeljena na dva dela, reprezentativni i klupski. Ona je isključivo stručna, nije ni monografija ni biografija. Veliku zahvalnost dugujemo svim Dudinim saradnicima koji su podelili sve materijale. Od gospodina Ivana Jeremića, predsednika Udruženja, Milana Minića, Saše Nikitovića, Aleksandra Kesara, Đorđa Adžića, Bangelisa, svi su oni učestvovali u tom radu.

– Suština je njegova napadačka filozofija. Moći ćemo da vidimo njegove plejbukove, njegov rad, postavku samog stručnog rada od prvog dana priprema do samog početka turnira. Tu će biti i njegove vežbe. Ovo je jedna legendarna metodologija koju će svi učesnici dobiti na poklon – s ponosom ističu naši sagovornici.

Ova klinika je najjača košarkaška klinika u Evropi. Ne možemo da tvrdimo da je i najjača u svetu, ali mnogi koji su učestvovali kažu da jeste, ističe predsednik Udruženja košarkaških trenera Srbije Ivan Jeremić.

Poznato je u svetskim razmerama koliko Udruženje trenera Srbije poklanja pažnju stručnom usavršavanju. To je, ujedno, i osnovni smisao postojanja samog Udruženja. Jedan od vidova koji posebno doprinose tom usavršavanju jesu seminari, koji su vrlo često lokalnog karaktera, kao i Trenerski dani „Borivoje Cenić“, održani 21. maja.

Ove godine 1. i 2. jula održava se i 21. Košarkaška klinika „Dušan Duda Ivković“ u hali „Ranko Žeravica“. To je prilika ne samo da se oda počast našem dugogodišnjem predsedniku i vrhunskom treneru već i da se oslobodi jedna ogromna energija koja se nakupila od prethodno održane klinike i pretoči u kvalitetna predavanja iskusnih stručnjaka.

O važnosti Klinike govori Strahinja Vasiljević, gensek UKTS, i otkriva kako će sve izgledati.

– Posle kovida i situacije s pandemijom, u kojoj smo radili onlajn seminare, došli smo do toga da se Klinika održi, ponese naziv našeg legendarnog trenera Dušana Ivkovića i da se na njoj pojave najveća trenerska imena, poput Mesine, Kaliparija, Izraela Gonzalesa, Dušana Alimpijevića i još jednog uglednog stranog trenera kojeg očekujemo – ističe Vasiljević i nastavlja – Na Klinici će dva velika srpska trenera dobiti nagradu za životno delo „Slobodan Piva Ivković“. To su Duško Vujošević i Zoran Kovačić Čivija, obojica su ostavili veliki trag u srpskoj košarci. Takođe, pored srpskih trenera, učestvovaće i oni iz Kine, arapskih zemalja, latinoameričkih država, kao i košarkaških centara Evrope, Italije, Španije, Litvanije, Grčke.

– Ono što je važno jeste da ćemo imati i dva Amerikanca koji će predstaviti program za skauting. Na ovoj klinici će svaki član Udruženja dobiti program za skauting u kojem mogu da pišu svoje plejbukove i crtaju svo-

je akcije. Taj program košta dosta, a svih hiljadu trenera će ga dobiti besplatno, što nije mala stvar.

Seminar je obavezan za sve članove Udruženja, kao i za sve trenere seniorskih timova za produženje licence. A po tradiciji, na svakoj Klinici Udruženje trenera nagrađuje i sve trenere koji su osvojili prvo mesto u svom rangu u protekloj sezoni.

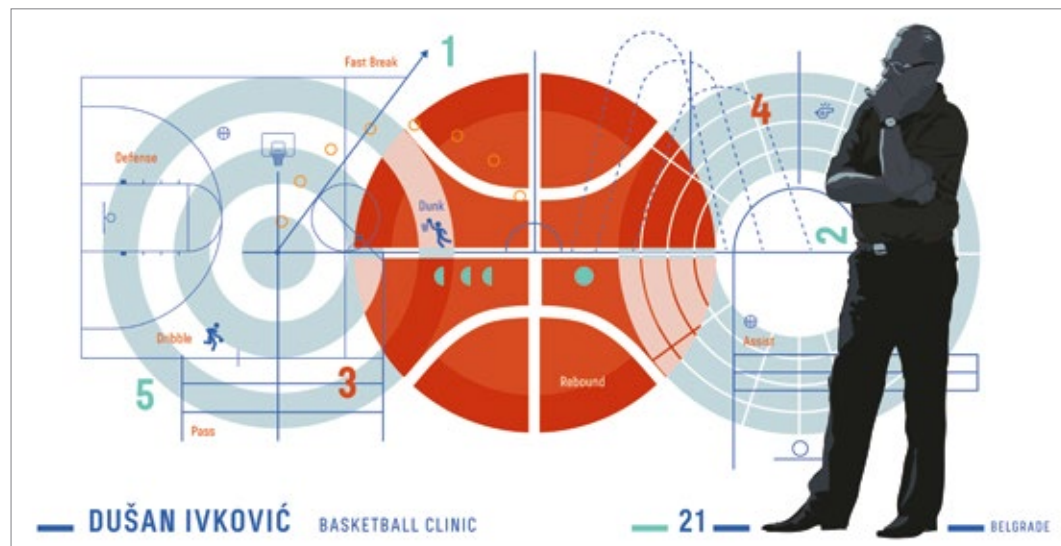
● Najprestižnija košarkaška klinika Evrope

Početak same Klinike s nestrpljenjem iščekuje i predsednik Udruženja košarkaških trenera Ivan Jeremić. On ističe važnost celog događaja.

– Od ove godine biće prvi put dodeljene i zlatne plakete Udruženja trenera, prvenstveno za trenere koji rade u unutrašnjosti na razvoju mladih igrača. To su ljudi s lokala koji rade na tome da isplivaju mladi, vrhunski igrači, koji dalje postaju profesionalci. Takođe, to su i oni koji su ostavili dubok trag u razvoju košarke u Srbiji.

– Imamo oko hiljadu trenera koji posećuju Kliniku. Svi treneri predavači dolaze bez finansijske nadoknade, osim troškova, naravno. Razlozi za to su: visok kvalitet Klinike, naše gostoprimstvo i sama činjenica da su treneri ambasadori ove klinike – kaže Jeremić i navodi velika imena koji su nesebično prenosili svoje znanje:

– Kod nas je bio Rik Barns, jedan od najvećih univerzitetskih trenera u Americi. Takođe, gospodin Kalipari, jedno od najvećih imena američke košarke. Pored njih, ovde su gosti bili mnogi veliki treneri srpske, evropske i američke košarke. Svi srpski treneri koji su poslednjih 20 godina u samom vrhu su bili ovde. I gospodin Ivković, Obradović, Maljković, Pešić, Vujošević... Takođe, evropski vrhunski treneri, recimo, Mesina. On je rekao da mu je velika čast da bude na košarkaškoj klinici koja nosi ime Dušana Ivkovića. Oni jesu bili veliki protivnici na terenu, ali su se jako poštovali i cenili. Bio je tu i Greg Popović, Don Nelson, Leri Braun, sam krem košarke. Njima je čast i želja, a nama veliko zadovoljstvo što su oni ovde. ● **S. Grujović**

Everything is ready for the Basketball Clinic „Dušan Ivković”

This clinic is the best basketball clinic in Europe. We cannot claim that it is the best in the world, but many who participated say that it is - points out the president of the Serbian Association of Basketball Coaches Ivan Jeremić. It is known on a global scale how much the Association of coaches of Serbia pays attention to professional development.

This is, at the same time, the basic point of the existence for the Association itself. One of the things that especially contribute to that improvement are seminars, which are very often of a local character, as well as the days of the Coaching "Borivoje Cenić" held on May 21.

This year, on July 1 and 2, "21. Basketball Clinic Dušan - Duda Ivković" in the "Ranko Žeravica" hall. It is an opportunity not only to pay tribute to our long-term president and great coach, but also to release a huge energy

and draw their actions. That program costs a lot, and every one of a thousand coaches will get it for free, which is no small thing.

The seminar is mandatory for all members of the Association, as well as for all coaches of senior teams to extend the license. And according to tradition, at every clinic, the Association of Coaches awards all coaches who won first place in their rank last season.

● The most prestigious basketball clinic in Europe

The president of the Association of Basketball Coaches, Ivan Jeremić, is also looking forward to the beginning of the Clinic itself. He emphasizes the importance of the whole event. - From this year, for the first time, gold plaques of the Association of Coaches will be awarded, primarily for coaches who work in the interior of Serbia on the development of young players. These are local people who are working on developing young players and see them emerge and continue to become

► Ivan Jeremić

that has accumulated from the previously held clinic and turn it into quality lectures by experienced experts. Strahinja Vasiljević, Secretary General of the Association, talks about the importance of the Clinic and reveals what everything will look like.

- After the covid and the situation with the pandemic when we had online seminars, now we can hold the Clinic which will bear the name of our legendary coach Dušan Ivković and have the biggest coaching names, such as Messina, Calipari, Israel Gonzalez, Dušan Alimpijević, and another reputable foreign coach that we expect - Vasiljević points out and continues - At the clinic, two great Serbian coaches will receive the Lifetime Achievement Award "Slobodan - Piva Ivković". These are Duško Vujosević and Zoran Kovačić Čivija, both of whom have left a big mark in Serbian basketball. Also, in addition to Serbian coaches, those from China, Arab countries, Latin American countries, as well as basketball centers in Europe, Italy, Spain, Lithuania and Greece will participate.

- What is important, we will also have two Americans who will present the scouting program. At this clinic, each member of the Association will receive a scouting program in which they can write their "playbooks"

professionals. Also, they are the ones who left a deep mark in the development of basketball in Serbia.

- We have about a thousand coaches who visit the clinic. All coaches-lecturers come without financial compensation, except for the costs of course. The reasons for that are: the high quality of the Clinic, our hospitality and the very fact that the coaches are ambassadors of this clinic - says Jeremić and cites the greats who selflessly passed on their knowledge: - Rick Barnes, one of the greatest university coaches in America, was with us. Also, Mr. Calipari, one of the biggest names in American basketball. In addition, many great coaches of Serbian, European and American basketball were guests here. All Serbian coaches who have been at the top for the last 20 years have been here: Mr. Ivković, Obradović, Maljković, Pešić, Vujošević... Also, European top coaches, say, Messina. He said that it was a great honor for him to be at the basketball clinic named after Dušan Ivković. They were great opponents on the court, but they highly respected and appreciated each other. There were also Greg Popovic, Don Nelson, Larry Brown, the top basketball names. They have been honored and expressed desire to come, and we are very pleased they were all here. ●

S. Grujović

A BOOK ABOUT THE GREAT DUDA IVKOVIĆ

In addition to the lectures, which will be valuable for our coaches, the Association, again according to tradition, has prepared a rich coaching package for all participants.

- We are especially proud that the package will include the book "Basketball Philosophy of Dušan Ivković" and is dedicated to his successful coaching career. The book is divided into two

parts, representative and club. It is strictly about basketball, it is neither a monograph nor a biography. We owe a great deal of gratitude to all of Duda's associates who shared all the materials: Mr. Ivan Jeremić, President of the Association, Milan Minić, Sasa Nikitović, Aleksandar Kesar, Đorđe Adžić, Bangelis, they all participated in that work. - The essence is in his offensive philosophy. We will be able to see his "playbooks", his work, the setting of the professional work from the first day of preparation until the very beginning of the tournament. His exercises will also be there. This is a legendary methodology that all participants will receive as a gift - our interviewees proudly point out.

Klinika kao praznik košarke

I kako nekoga okolnosti slome, nekoga drugog podstaknu da pokaže snagu: talenat za košarku je pokazao u srednjoj školi igrajući na mestu plejmejкера, ali je bio i dovoljno vispren da shvati da mu je budućnost ipak na trenerskoj klupi.

Ovogodišnja, posebna po mnogo čemu, naša košarkaška klinika ima gosta iz SAD koji je pun pogodak po ugledu u sportu i pažnji koju njegovo ime izaziva širom sveta.

Džon Vinsent Kalipari rođen je 10. februara 1959. godine u blizini Pitsburga, u radničkoj porodici: otac je radio u čeličani i na aerodromu, a majka služila pice u školskoj kantini.

I kako nekoga okolnosti slome, nekoga drugog podstaknu da pokaže snagu: talenat za košarku je pokazao u srednjoj školi igrajući na mestu plejmejкера, ali je bio i dovoljno vispren da shvati da mu je budućnost ipak na trenerskoj klupi.

Imao je svega 23 godine kada je postao pomoćnik Tediju Ovensu, pa velikom Leriju Braunu na Univerzitetu Kansas. O tome naš gost veli: „Bog me je pogledao da dobijem ovu šansu. Zamislite da imate 22-23 godine i postanete deo programa kao što je Kansas.“ Slede još tri godine asistiranja na Univerzitetu Pitsburg da bi prvi posao

glavnog trenera dobio 1988. godine na Univerzitetu Masačusets. Tu će ostati do 1996. godine, postigavši najveći uspeh u poslednjoj sezoni, kada se prvi put Kaliparijev tim našao na F4 NCAA. Iz toga vremena postoji rečenica da je Kalipari fascinirao američki košarkaški svet sposobnošću da stvori tim koji igra zajedno i postiže mnogo veće rezultate nego što igrači pojedinačno vrede. Za tim iz 1996. se govorilo da ga čine Markus Kembi (prva buduća NBA zvezda ponikla kod Kaliparija) i komplementarni delovi... Te godine je stigla i prva Nejsmitova nagrada za trenera godine u NCAA, kao i nagrada Nacionalnog udruženja američkih košarkaških trenera.

Za sve što je učinio za Univerzitet Masačusets Kouč Kal, što mu je nadimak, dobio je veliko priznanje 21. septembra 2021, kada je otkrivena njegova statua u kampusu.

Početak je bio sjajan, ali najbolje će tek doći: prvi izazov je NBA. Godine 1996. Džon postaje prvi trener Nju Džerzi Netsa. Vreme prolazi u navikavanju na nov posao i pravljenju trejdova po ukusu trenera, da bi u sezoni 1997-98. konačno stvari došle na mesto - Netsi beleže 43 pobeđe i ulaze u plej-of, gde se nije moglo preko „The Last Dance“ Čikago Balsa. Sledeće sezone bio je štrajk u NBA, povredio se Sem Kasel, naređali porazi, pa je Kalipari otpušten i otišao da radi kao pomoćnik Leriju Braunu u Filadelfiji.

Vratit će se onom što najbolje radi, univerzitetskoj košarci, 2000. godine u Memfisu. Za devet godina stiglo je za rad u Memfisu mnogo priznanja: još po jedna nagrada za trenera godine u NCAA i od kolega trenera, osam uzastopnih učešća u plej-ofu, četiri sezone sa 30 pobeđa, a 2009. ga je ugledni „Sports ilustrejtred“ proglasio koledž trenerom godine.

U stručnom smislu, u Memfisu je Kalipari popularizovao double drive motion napad sa četiri igrača spolja i jednim u reketu. Spoljni igrači šire odbranu što više da bi najbolji dribler (najčešće plej) mogao da prodorom izazove reakciju odbranu pa shodno tome opredeli se za polaganje ili dodavanje za otvorenu trojku. Ovo se smatra jednim od vrsta napada koji se ne oslanja na postavljene akcije, već na čitanje odbrane, pa traži brzinu u razmišljanju i reakciji od igrača.

Najbolja je godina bila sezona 2007/2008, kada je ekipa predvođena Derikom Rouzom imala 38-2 u regularnom delu i otišla u finale NCAA koje je izgubila u produžetku. To će biti prvo finale za Kouča Kala.

Odlazak Rouza u NBA značio je i da je Kalipariju vreme za nove izazove. Kada je usledio poziv od jednog od najuglednijih programa u SAD, nije bilo mnogo dileme, ovogodišnji gost klinike prešao je u Kentaki Vajldkets. Ugovor je bio na nivou - 34,95 miliona dolara za osam godina vernosti plus bonusi. Memphis je nudio 38 da ostane, ali ma koliko mu bilo teško da napusti zajednicu u Mem-

Clinic as a basketball holiday

This year's basketball clinic, special in many ways, has a guest from the USA who is an elite guest, both in terms of his reputation in sports and the attention his name attracts around the world.

John Vincent Calipari was born on February 10, 1959, near Pittsburgh, into a working-class family: his father worked in a steel mill and at the airport, and his mother served pizza in the school canteen. The circumstances break someone and they encourage someone else to show strength: he showed his talent for basketball in high school by playing as a point guard, but he was also smart enough to realize that his future is beside the court, on the coaching bench. He was only 23 years old when he became an assistant to Teddy Owens, and then to the great Larry Brown at the University of Kansas. Our guest says about that: „God looked at me to get this chance. Imagine being 22-23 years old and becoming part of a program like Kansas?“ He spent another three years assisting at the University of Pittsburgh, before receiving his first job as a head coach in 1988 at the University of Massachusetts. He will stay there until 1996, achieving the greatest success in the last season, when Calipari's team went to NCAA F4 for the first time. In time a sentence emerged that Calipari fascinated the American basketball world with the ability to create a team that plays together and achieves much greater results than the players alone are worth. The 1996 team was said to be made up of Marcus Kembi (the first future NBA star to emerge from Calipari's program) and complementary parts.

For everything he did for the University of Massachusetts, Coach Cal, which is his nickname, received great recognition on September 21, 2021, when his statue was unveiled on campus. The start of the career was great, but the best was yet to come: the first challenge is the NBA. In 1996, John became the first coach of the New Jersey Nets. Time passes in getting used to a new job and making trades according to the taste of the coach, so in the 1997-98 season things finally fall into place - the Nets recorded 43 victories and entered the playoffs, where it was not possible to advance against „The Last Dance“ Chicago Bulls. The following season, there was a strike in the NBA, Sam Cassel was injured, defeats were numerous, so the Nets let Calipari be fired and went to work as an assistant to Larry Brown in Philadelphia.

He will return to what he does best, college basketball, in 2000 in Memphis. In nine years, he has received many accolades for his work in Memphis: another NCAA Coach of the Year award from fellow coaches, eight consecutive playoff appearances, four

seasons with 30 wins, and in 2009 he was named college coach of the year by Sports Illustrated.

In the professional sense, in Memphis, Calipari popularized double drive motion attack with four players outside the three point line and one near the basket. Outside players widen the defense as much as possible so that the best dribbler (usually a player) can provoke a reaction of the defense by driving through, so based on the reaction of the defense he decides to drive to the basket or pass for an open three. This is considered one of the types of attacks that does not rely on set actions but on reading the defense, so it requires speed in thinking and reaction

I KLINIKA ZA KOŠARKAŠICE

Dve su stvari iz prebogate Kaliparijeve karijere na koje bi trebalo skrenuti pažnju u predvečerje Klinike. Naš gost je bio poznat u košarkaškom svetu i po načinu na koji vodi utakmice, koristio je takozvani sistem vodova, kao u vojsci. Za svaku priliku imao je spremnu posebnu grupu: ako protivnik igra zonu, zamenjuju se svi igrači koji nisu dobri šuteri; ako gube i treba da sustignu nekoga, na teren mora grupa sposobna da igra i odbranu i napad podjednako dobro. Sve te izmene se ne bi dešavale postepeno, nego odmah po tri-četiri igrača, pa bi svi dobijali priliku da igraju ozbiljan broj minuta i ne bi se menjali svaki čas pojedinačno, što je održavalo moral u ekipi. Druga stvar su napori koje ulaže naš gost u zajednici u kojoj radi. Svake godine u Kentakiju organizuju program tokom kojeg se devojkama omogućava da se upoznaju s načinom rada košarkaškog programa na univerzitetu. U oktobru ove godine devojkice će na toj ženskoj klinici dočekati i biti im vodiči naš gost, gospodin Kalipari, i njegova supruga Elen, čime daju lep primer koliko je važno da ljudi koji uspeju u nekoj zajednici treba da pronađu načina i da joj uzvrate.

fisuu koju se bio navikao, postao je sedmi trener u poslednjih 79 godina u Kentaktiju. Dobro ste pročitali.

Tamo nastavlja sa uspesima. Prve godine su tu brucosi koje ćete prepoznati: Džon Vol, Demarkus Kazins, Erik Bledso... I pored 35-3 u ukupnom skoruu, stali su na korak od F4.

Tamo su otišli već sledeće godine, gde su, pojačani novim brucošem koji će postati NBA as Brendonom Najtom, izgubili u polufinalu.

Za Kaliparija i Vajldketse sledeća sezona biće treća sreća: naš gost uzima svoju prvu i jedinu titulu NCAA šampiona do sada. U ekipi su tada bili Entoni Dejvis, Markiz Tig, Majkl Kid Gilkrist, Darijus Miler... Skor u sezoni je bio 38-2, opet kao u Memfisu. Posle toga, Kalipari, kojeg neopravdano prati imidž trenera više okrenutog košarci kao poslu od kojeg se živi nego razvijanju ličnosti igrača, otvara nove pregovore o plati i dobija osam miliona dolara godišnje, da bi 2019. to postao „doživotni“ ugovor na deset godina, uz to da će Kouč Kal celog života dobijati apanažu da radi kao ambasador Kentakija.

Posle sezone pada, sledeće dve godine su veoma uspešne: Kaliparijev tim stiže prvo u finale NCAA 2014. i F4 2015. Prolaze tu novi momci: Džulijus Rendl, Nerlens Noel, Markus Li, pa za njima Devin Buker i Karl Entoni Taunz... U Kuću slavnih u Springfildu ulazi baš te 2015.

Poslednjih godina Kentaki ne stiže na F4, ali jeste redovni učesnik plej-ofa. Kontinuitet rada i uspeha su tačno zbog čega je naš gost uspešan, a samim tim i prikladan za ovu, posebnu Klinikuu.

● Škola života najvažnija

Zbog njegove raskošne ličnosti i uspeha, Kouč Kal je često bio predmet nepravednih osporavanja.

Svojim igračima je uvek obećavao da će moći da igraju u NBA ako mu budu verovali. Znajući koliko to novca obezbeđuje, da osigurava beg iz siromaštva, budući i sam iz radničke porodice, zaključio je da deci treba dati šansuu da se obezbede bez obzira na zvaničnu diplomuu. To mu je obezbedilo mnogo neprijatelja među kolegama, ali ga igrači obožavaju: reč je o 52 igrača koji su draftovani, što je ubedljiv rekord. Samo za 11 godina u Kentakiju proizveo je tri pika broj 1, 31 pik prve runde, 41 draftovanog igrača ukupno.

Dan-danas je Džon Kalipari jedini trener čija su ukupno četiri igrača bili broj jedan na draftu: Derek Rozuz, Džon Vol, Entoni Dejvis i Karl Entoni Tauns, 2010. godine imao je pet igrača izabranih u prvoj rundi drafta, a kada su 2012. godine Entoni Dejvis i Majkl Kid Glikrist bili prvi i drugi na draftu, ušao je u istoriju kao prvi trener koji je imao prva dva mesta na draftu.

Samo ove godine gledali smo Tajlera Hiroa i Bema Adebaja u finalu Istoka, setimo se da je Vlade Divac draftovao Dirona Foksa, dok se od Šeja Gildžusa Aleksandra očekuje da bude vođa novih Tanderuu u godinama koje dolaze.

Da završimo izjavom samog Kaliparija posle tog drafta: „Efekat Kentakija postoji. Kada mi je senator Mič Mekonel rekao: 'Vi pravite više milionera nego neka firma s Vol strita', pomislio sam: 'Uh, stvarno pravimo.'“

I nastaviće, a kako se to radi, imaćemo u priliku da čujemo na Klinici. Ta činjenica je istinska privilegija i diže rejting našoj klinici do neslućenih visina. Jednostavno nema košarkaške klinice na svetu koja ne bi pozelela Džona Kaliparija kao predavača. Njegova pojava i prisustvo od Klinike čini – praznik košarke. ●

Filip Simić

from the player. The best year was the 2007-2008 season when the team led by Derrick Rose was 38-2 in the regular season and went to the NCAA finals, which they lost NCAA F4 finals in overtime. This will be the first final four for Coach Cal.

Rose's departure to the NBA also meant that it was time for new challenges for Calipari. When the invitation from one of the most prestigious programs in the USA followed, there was not much dilemma, this year's guest of the clinic moved to Kentucky Wildcats. The contract was at the high level - 34.95 million dollars for eight years of loyalty plus bonuses. Memphis offered him 38 to stay, but no matter how difficult it was for him to leave the community in Memphis to which he was accustomed, he became the seventh coach in the last 79 years in Kentucky. Yes, you read that right. He continued to succeed there. In the first year, there were freshmen that you might recognize: John Wall, Demarcus Cousins, Eric Bledsoe... Despite being 35-3 in the overall score, they were stopped one step away from F4. They went there the following year, where, reinforced by the new freshman who will become NBA ace - Brandon Knight - they lost in the semifinals. For Calipari

and the Wildcats, next season will be the third time is a charm: Our guest takes his first and only NCAA title so far. The team then included Anthony Davis, Marquis Teague, Michael Kidd Gilchrist, Darius Miller... The score was 38-2 in the season, again, like in Memphis. After that, Calipari, unjustifiably shadowed by the image of a coach more focused on basketball as a means of ensuring livelihood than developing a player's personality, opened new salary negotiations and received eight million dollars a year, only to have that contract become a „lifetime“ contract in 2019, with addition that Coach Cal will receive the lifetime paid ambassadorship from Kentucky.

After a season of decline, next two years were very successful: Calipari's team went to the the NCAA finals in 2014 and F4 2015. New guys are there: Julius Randle, Nerlens Noel, Marcus Lee and then Devin Booker and Carl Anthony Towns... So after all this, Calipari was inducted into the Hall of Fame in Springfield in 2015. In recent years, Kentucky has not reached F4, but it is a regular participant in the playoffs. Continuity of work and success are exactly why our guest is successful, and therefore a suitable guest for this special Clinic.

● **The school of life is most important**

Because of his lavish personality and success, Coach Cal has often been the subject of unjust controversy. He always promised his players that they would be able to play in the NBA if they trusted him. Knowing how much money he is able to provide for them to ensure their escape from poverty, being himself from a working class family, he concluded that children should be given a chance to provide for themselves regardless of their official diploma. That made him many enemies among his colleagues, but the players adore him: 52 of his players were drafted to NBA, which is an absolute record. In just 11 years in Kentucky, he produced three number 1 picks, 31 first round picks, 41 draft players in total. Today, John Calipari is the only coach whose four players were number one in the draft: Derek Rose, John Wall, Anthony Davis and Carl Anthony Towns, and in 2010 he had five players selected in the first round of the draft. When in 2012. Anthony Davis and Michael Kidd Gilchrist were the first and second in the draft, he went down in history as the first coach to have the first two places in the draft. This year we saw Tyler Hero and Bem Adebayo in the Easter Conference finals, we remember that Vlade Divac drafted Dearon Fox to Kings, while Shai Gilgeous Alexander is expected to be the leader of the new Thunder in the years to come. To conclude with Calipari's own statement after that draft: „The Kentucky effect is real. When Senator Mitch McConnell told me, „You're making more millionaires than a Wall Street company,“ I thought, „Uh, we're really are.“ And that will continue, we will have the opportunity to hear how it is done at the Clinic. That fact is a real privilege and raises the rating of our clinic to unprecedented level. There is simply no basketball clinic in the world that does not want John Calipari as a lecturer. His appearance and presence makes this year's Clinic - a basketball holiday. ●

Filip Simic

A 'PLATOON' SYSTEM AND A WOMEN'S BASKETBALL CLINIC

There are two things from Calipari's rich career that should be pointed out on the eve of the clinic. Our guest was known in the basketball world for the way he coached the games. He used the so-called „platoon“ system, as in the army. He had a special group ready for every occasion: if the opponent plays a zone, all players who are not good shooters are replaced; if they are behind in the game and need to catch up, a group capable of playing both defense and attack equally good must be on the court. All these substitutions would not happen gradually, but three or four players at a time, so everyone would get the opportunity to play an equal number of minutes and would not change every player individually, which maintained high morale in the team. The other thing is the effort our guest puts into giving back to the community in which he works. Every year, Kentucky organizes a program during which girls are allowed to get acquainted with the way the men's basketball program at the university operates. In October this year, our guests, Mr. Calipari and his wife Ellen, will welcome and guide the girls at that Women's Clinic, thus setting a good example of how important it is for people who succeed in a community to find ways to give something back.

Rado viđen gost

Gospodin Mesina se na našu kliniku vraća - svi pamtimo da je bio tu i 2004. kada se priča o Beogradskoj košarkaškoj klinici još širila i krčila put ka najprestižnijoj u Evropi. Imajući sve ovo u vidu, bilo nam je veliko zadovoljstvo da ponovo vidimo i čujemo gospodina Mesinu na našoj klinici, koja od ove godine nosi ime preminulog Dušana Duda Ivkovića.

Držeći se tradicije dovođenja najboljih evropskih, američkih i srpskih trenera kao predavača, naša Beogradska košarkaška klinika, sada pod imenom „Dušan Duda Ivković“, ni ovog leta neće razočarati. Naprotiv. Među prvim gostima predavačima koji su potvrdili dolazak u Beograd bio je, ni manje ni više, Ettore Mesina, 62-godišnji italijanski stručnjak koji pripada samom vrhu najvećih evropski trenera.

Trofeji su mu brojni, a za ovu priliku ćemo izdvojiti najveće: četiri osvojene Evrolige, dve titule najboljeg trenera u Evroligi i pet godina na klupi San Antonio Sparsa kao pomoćnik Grega Popovića, što nije trofej, ali jeste veliki uspeh, priznanje i čast.

Trenutno je na klupi Armanija iz Milana i za tri sezone rada u njemu postavio je često prosečnog evroligaša na stabilne noge, otišavši u sezoni 2020/21. i na fajnal-for Evrolige i vezavši to sa ovosezonskim ulaskom u plej-of.

Gospodin Mesina se na našu kliniku vraća - svi pamtimo da je bio tu i 2004. kada se priča o Beogradskoj košarkaškoj klinici još širila i krčila put ka najprestižnijoj u Evropi.

Imajući sve ovo u vidu, bilo nam je veliko zadovoljstvo da ponovo vidimo i čujemo gospodina Mesinu na našoj klinici, koja od ove godine nosi ime preminulog Dušana Duda Ivkovića.

›S kakvim osećanjima dolazite na našu kliniku, naročito s obzirom na to da ona od ove godine nosi ime po našem legendarnom Dušanu Ivkoviću?

- Naravno da je velika čast što sam pozvan na ovaj događaj, baš zato što, kako ste rekli, slavimo zaostavštinu jednog od najvećih trenera u istoriji evropske košarke. Zato sam veoma srećan zbog ove prilike i nadam se da na najbolji način mogu pomoći u odavanju počasti njegovom radu

›Kakve vas uspomene vežu za Dudu, lične i profesionalne?

- Duda se ponašao kao veliki trener, kakav je i bio, i uvek je imao izvanrednu pojavu. Moglo je to da se oseti u načinu na koji se kretao i govorio, načinu na koji je trenirao igrače. Naravno, njegovi timovi su uvek bili dobro pripremljeni, uvek. Takođe, oni su uvek igrali veoma disciplinovano bez obzira na to da li je u pitanju klub ili reprezentacija.

›Košarka se stalno menja, da li su se s vremenom promenili i prioriteti trenera u radu s igračima?

- Prioriteti su i dalje isti. Mislim da treneri treba da rade na osnovama igrača i da im pomognu da bolje razumeju igru. Ono što se menja je fizički deo igre, a on zahteva sve veću brzinu u razumevanju situacije, kao i pravilno reagovanje. Fizikalnost zahteva brže izvođenje osnova i sve više i više sposobnosti da se igra u kontaktu ili da se postižu poeni iz kontakta.

A welcomed guest returns

Staying faithful to the tradition of bringing the best European, American and Serbian coaches to be lecturers, our Belgrade Basketball Clinic, now under the name Dušan - Duda Ivković, will not disappoint this summer either. On the contrary. Among the first guest lecturers who confirmed their arrival in Belgrade was no less than Ettore Messina, a 62-year-old Italian expert who belongs to the very top of the list of the greatest European coaches.

His trophies are numerous, for this occasion we will single out the biggest: four times Euroleague winner, two times winner of the best coach in the Euroleague award and five years on the San Antonio Spurs bench as Greg Popović's assistant, which is not a trophy, but a great success, recognition and honour...

He is currently working as the head coach of Emporio Armani from Milano, and in three seasons since he arrived, he managed to put often mediocre Euroleague team on its feet, reaching the Euroleague Final Four in the 2020/21 season and continuing on the right path by reaching the play-offs this season.

Mr. Messina is returning to our clinic - we all remember that he was with us in 2004, when the story of Belgrade Basketball Clinic was still spreading and paving the way for the most prestigious coaching event in Europe. With all this in mind, it was a great pleasure to see and hear the coach again, Mr. Messina, at our clinic, which bears the name of the deceased Dušan - Duda Ivković starting this year.

➤ **How do you feel about coming back to our Clinic, considering that beginning this year it will bear the name of our legendary coach Dušan Ivković?**

- It is a great honour or to be invited in this event, of course, exactly because, as you have put it, we celebrate the legacy of one of the greatest coaches ever in European basketball. I'm very happy for this and I hope that I can help in honouring his memory in the best possible way.

➤ **What memories do you have of Duda, both personal and professional?**

- Duda was handling himself like the great coach that he was and he always had a great presence in the room. You could feel that in the way he was moving, the way he was talking, the way he was coaching. And of course his teams were always well prepared, always. Also, his teams always played with great discipline and were extremely highly prepared no matter what the level, whether it was a club or the national team.

➤ **The game is constantly changing, have the coaches' priorities in working with players changed over time?**

- The priorities are still the same. I think that coaches need to work on

the players fundamentals and to help them understand the game more. What changes is the physicality, and the physicality requires more and more quickness in understanding the situation and reacting properly. The physicality requires quicker execution of the fundamentals and the physicality requires more and more the ability to play under contact or to play through contact to make plays.

➤ **In your opinion, where will basketball be in the next decade, what is the future that young coaches in particular need to prepare for?**

- Well, I think young coaches always, like all coaches, need to let's say, develop their basketball philosophy, meaning develop what they want to teach and how they want to teach it and then get on the court. So in that regard, I don't see many changes in what the young coach has to do. But, the new generations are different. We live in a world where communication is different from 20 years ago, from 10 years ago. Ten years ago, we didn't have players who are completely linked through WhatsApp, Instagram or Twitter. That's one of the biggest differences. And the attention span of young people is getting more and more shorter. But still, they show great attention if they're interested. You know what I mean? So in this regard, I think that coaches, whether they're young or not so young, need to develop and adjust to the different world we live in.

➤ **You worked in the NBA for five years with the Spurs and one with the Lakers, is Europe still behind America and what is the biggest difference NBA and European basketball?**

- Athleticism and speed for sure. And speaking in general, I think that there is not the sense of drama that we experience in every game in Europe. This is why it's as if they were almost two different games because our players and coaches in Europe are exposed to tremendous expectations. And again, every game is a drama.

While in the NBA there is more of the sense of enjoying the entertainment, not only of playing the game, but also living the game in a different way on the court and off the court. Other differences are physicality, quickness, power, explosiveness, and because of defensive rules that they have, they allow more space to great offence suppliers. It's very interesting that a player like Luka Dončić has said multiple times, that for him, it's easier to score in the NBA than it is in Europe. That doesn't mean that the NBA they do not play defence. It means that defensive rules are different and the game is designed for great players to have more space to operate. That is something that in Europe is not even, let's say considered. So sometimes it's like having two different basketballs. I disagree when I hear that it's always the same basketball. No, it's different. It's different because of the rules and it's different because of the culture, I think.

His trophies are numerous, for this occasion we will single out the biggest: four times Euroleague winner, two times winner of the best coach in the Euroleague award and five years on the San Antonio Spurs bench as Greg Popović's assistant, which is not a trophy, but a great success, recognition and honour...

Nažalost, izloženi smo i dugom nesporazumu između upravljačkih tela košarke. Posledica toga je da nema, da se tako izrazim, logike u rasporedu kroz koji prolazi većina igrača. Raspored lišava timove mogućnosti da imaju logičan trenazni period gde bi igrači takođe mogli da pokušaju da poboljšaju svoju igru, a ne samo da se odmaraju. Takođe, ovakav kalendar dovodi do velikog broja povreda koji je drastično porastao u poslednjih pet godina.

► **Prema vašem mišljenju, kuda ide košarka u sledećoj deceniji, šta je budućnost za koju treba da se spremite posebno mladi treneri?**

– Mislim da mladi treneri uvek, kao i svaki treneri, treba da, da tako kažemo, razviju svoju košarkašku filozofiju, dakle da razviju ideju o tome šta žele da nauče igrače i kako to žele da urade, a onda izađu na parket. U tom smislu, dakle, ne vidim mnogo promena u onome što mladi trener mora uraditi.

Ipak, nove generacije igrača su drugačije. Živimo u svetu u kome je komunikacija drugačija nego pre 10 ili 20 godina. Pre 10 godina nismo imali igrače koji su potpuno povezani putem Vocapa, Instagrama ili Tvitera. To je jedna od najvećih razlika. Takođe, raspon pažnje mladih je sve kraći. S druge strane, oniobračaju veliku pažnju kada ih zainteresujete, ako razumete na šta mislim. U tom smislu, mislim da treneri, bez obzira na to da li su mladi ili ne tako mladi, treba da napreduju i prilagođavaju se drugačijem svetu u kome živimo.

► **Radili ste u NBA, pet godina u Sparsima i godinu dana u Lejkersima, da li Evropa zaostaje za Amerikom i u čemu je najveća razlika?**

– Fizička sprema i brzina sigurno. Takođe, mislim da u principu tamo nema dramatičnosti s kojom doživljavamo svaku utakmicu u Evropi. Zato izgleda kao da su to dve skoro različite igre jer su naši igrači i treneri u Evropi izloženi ogromnim očekivanjima. I opet da ponovim, svaka utakmica je drama.

S druge strane, u NBA ima više uživanja u zabavi, ne samo što se tiče same igre, već i njenog drugačijeg doživljavanja na terenu i van njega. Ostale razlike su fizikalnost, brzina, snaga, eksplozivnost, a zbog odbrambenih pravila koja imaju, tamo dozvoljavaju više prostora velikim napadačima. Veoma je zanimljivo da je igrač poput Luke Dončića više puta rekao da je za njega lakše dati koš u NBA nego u Evropi. To ne znači da u NBA ne igraju odbranu, nego da su odbrambena pravila drugačija i da je igra osmišljena tako da veliki igrači imaju više prostora za delovanje. To je nešto što u Evropi nije ni, da kažemo, razmatrano. Ponekad je to kao da imate dve različite košarke. Ne slažem se kada čujem da je košarka svuda ista. Ne, drugačija je. Drugačija je zbog pravila i drugačija je zbog kulture. To je moje mišljenje.

► **Koliko na kvalitet rada u toku sezone utiče manji broj treninga zbog velikog broja utakmica?**

– Povezao bih odgovor s vašim prethodnim pitanjem. U NBA nikada ne bi prihvatili da kada otvore trening kamp i imaju možda 15-20 dana treninga na raspolaganju, nisu svi igrači na okupu. Ovo se stalno dešava u Evropi, gde timovi koji ulažu mnogo novca da bi imali sjajne sezone u međunarodnim takmičenjima kao što su, na primer, Evroliga ili Liga šampiona, te nacionalnim ligama, ne mogu da imaju ni kompletne pripreme da postave temelje za organizaciju tima i načina na koji bi želeli da igraju.

Nažalost, izloženi smo i dugom nesporazumu između upravljačkih tela košarke. Posledica toga je da nema, da se tako izrazim, logike u rasporedu kroz koji prolazi većina igrača. Raspored lišava timove mogućnosti da imaju logičan trenazni period gde bi igrači takođe mogli da pokušaju da poboljšaju svoju igru, a ne samo da se odmaraju. Takođe, ovakav kalendar dovodi do velikog broja povreda koji je drastično porastao u poslednjih pet godina.

A situacija će biti sve gora. Moja jedina nada je da će naša upravljačka tela međunarodne košarke naći vremena da sednu za sto. Nadam se da će možda svi tada malo odustati od svojih aspiracija i pronaći dobro, zajedničko rešenje u vezi sa rasporedom koje bi moglo pomoći igračima i trenerima da budu na najvišem mogućem nivou.

► **Jedno pitanje u vezi sa vašim bivšim igračima. Kliniku će otvoriti predsednik Košarkaškog saveza Predrad Danilović. Kakva su vaša osećanja prema njemu, ali i drugim našim igračima s kojima ste imali prilike da sarađujete, kao što su Teodosić, Krstić, Micov?**

– Bila mi je velika čast da ih treniram. Trenirao sam od vaših igrača i Rašu Nesterovića, mada se vodi kao Slovenac, kao i Zorana Savića. Kratko sam trenirao i bio poslednji trener koji je imao čast da sarađuje sa Žarkom Paspaljem pre nego što se povukao. Za sve igrače koje sam imao iz vaše zemlje mogu da kažem da mi je bila čast da budem na parketu s njima. Učio sam od svih njih. Sve ih poštujem. Naravno, Saša Danilović nije samo poseban igrač već i posebna osoba u mom životu. Veoma sam počastvovan i srećan što može da me smatra prijateljem kao što i ja njega smatram prijateljem.

► **I Nenad Krstić će biti na Klinici.**

– Veoma sam srećan zbog toga. Nadam se da su on i njegova porodica dobro.

► **Šta ćete pokušati da naučite naše trenere na predavanju, jer od vas, kao izuzetno cenjenog trenera, u Srbiji očekuju mnogo, posebno jer žele da unaprede svoje znanje?**

– Iskreno, samo se nadam da će treneri koji budu došli na Kliniku uspeti da pronađu nešto što će im poboljšati sistem rada. Ako svi oni ili neki od njih mogu da dođu kući i samo kažu: „Hej, čuo sam ovo i mislim da mi zaista može pomoći da se poboljšam“, biću više nego srećan. Kada odete na Kliniku, slušate, a onda morate sami da promislite stvari da biste razumeli šta ste čuli, šta vam može pomoći. Ponekad čujete mnogo stvari i možda te stvari nisu korisne za vaš sistem. To je kao kada imate biblioteku, imate mnogo knjiga koje čitate, ali onda morate da izaberete koje su vam knjige zaista važne. Isti princip važi i za trenere.

► **Hvala vam mnogo na razgovoru. Radujemo se susretu u Beogradu.**

– Hvala vam, uvek je lepo doći u vaš grad. ●

Filip Simić

› **How much is the quality of work during the season affected by a smaller number of practices due to the number of matches?**

- I would connect my answer this to your previous question. In the NBA, they would never accept that when they open training camp and they have maybe 15-20 days of practices, not all the players are there like it constantly happens in Europe where teams that are investing a lot of money to have a great season in the international competitions like Euroleague, Champions League, whatever, and the national league, they cannot even have a regular training camp to set up the foundations for organizing the team and the way they would like to play the game.

So we are exposed unfortunately to a long time of miscommunication between the governing bodies of basketball. As a result, there is no, let's say logic in the schedule that most of the players are going through. This deprives the teams of the possibility to have a logical training period where players also could try to improve their game and not only resting. Also, this calendar exposes players to a lot of injuries. The number of injuries has increased dramatically in the last five years.

And it would get worse and worse. So my only hope is that our governing bodies of international basketball will find the time to sit together. I hope that maybe everybody will then give up a little bit on their own agenda and find a good, common solution about the scheduling that might help the players and the coaches to perform at the highest possible level.

› **One more question regarding your ex players. President of our Basketball Federation Mr. Predrad Danilović will be opening the clinic. What are your feelings about him, but also of other our players that you had chance to work with like Teodosić, Krstić, Micov?**

- I was blessed and honoured. Well, I also coached Raša Nesterović, even if he was Slovenian and I have coached Zoran Savić. And I briefly coached, I was the last coach who had the honour to cooperate with Žarko Paspalj before he retired.

All the players that I had from from your country, I've been honoured to be on the court with them. I learned from all of them. I respect all of them. Of course, Sašais not only a special player, but also special person in my life. I am very honoured and happy that I can he considers me a friend like I considered him a friend.

› **Nenad Krstić will also be at the clinic for sure.**

- I'm very happy. I hope that he and his family are doing well.

› **What will you try to teach our coaches in the lecture, because they expect a lot from you, as an extremely respected coach in Serbia and they especially want to improve their knowledge of the game?**

- Honestly, I just hope that the coaches that will come to the clinic will be able to find something improves their systems. If they, if all of them or some of them can come home and just say: "Hey, I heard this thing and I think it can really help me to improve", I will be more than happy. When you go to a clinic, you listen, and then you have to evaluate things on your own in order to understand what you've heard, what can help you. Sometimes you hear a lot of things and maybe those things are not beneficial to your system. It's like when you have a library, you have a lot of books that you read, but then you need to select what kind of books are really important to you. Same thing goes for coaches.

› **Thank you so much for this conversation. Looking forward to seeing you in Belgrade.**

- Thank you, I always like coming to your town. ●

Filip Simić

So we are exposed unfortunately to a long time of miscommunication between the governing bodies of basketball. As a result, there is no, let's say logic in the schedule that most of the players are going through. This deprives the teams of the possibility to have a logical training period where players also could try to improve their game and not only resting. Also, this calendar exposes players to a lot of injuries. The number of injuries has increased dramatically in the last five years.

Gonzalez često ističe da novac ne igra uvek najvažniju ulogu i da timovi, posebno oni sa manjim budžetom mogu da budu kompetitivni. Potrebno je da razvijaju igrače, one koji ne privlače pažnju većih i moćnijih timova, kao i one koji imaju motivaciju da igraju dobro kako bi potpisali za top klupove u narednoj sezoni.

Srbija je zemlja košarke

Držeći se tradicije, da se na našoj klinici pojavljuju ugledni treneri, od kojih se mogu usvojiti nova iskustva i znanje, u našem Udruženju su se opredelili da ove godine, prvi put čujemo uspešno trenersko ime Izraele Gonzalesa, koji takođe dolazi iz vrlo ugledne košarkaške zemlje i koji će uz legendarnog Mesinu, na Klinici predstavljati Evropu. Španski stručnjak Izrael Gonzalez priključio se 2017. godine, tada sedamdesetogodišnjem, Aitu Garsiji i kao njegov asistent postao dvostruki osvajač prvenstva Nemačke (2020, 2021), kao i osvajač Kupa Nemačke (2020). Prošlog avgusta, Alba je završila saradnju sa legendarnim Špancem, i kao njegovog naslednika odredila upravo Gonzaleza. Poziv iz našeg udruženja da bude predavač na Košarkaškoj klinici "Dušan Ivković", prihvatio je sa zadovoljstvom,

jer kako je tom prilikom istakao, izuzetno ceni našu košarku i svoje kolege iz Srbije.

Od tada, do danas, mladi stručnjak je sa svojim „Berlinerima“ osvojio Kup i predvodio ih do 10. mesta na tabeli Evrolige sa rekordnim učinkom od 12 pobeda i 16 poraza.

Kako u životu, tako i na terenu, španski stručnjak uživa da se takmiči i veruje da i klubovi sa manjim budžetima mogu da igraju važnu ulogu i nadmeću se sa ostalima na najvišem nivou. Gonzalez često ističe da novac ne igra uvek najvažniju ulogu i da timovi, posebno oni sa manjim budžetom mogu da budu kompetitivni. Potrebno je da razvijaju igrače, one koji ne privlače pažnju većih i moćnijih timova, kao i one koji imaju motivaciju da igraju dobro kako bi potpisali za top klupove u narednoj sezoni.

Voli kada njegov tim igra brzo, sa agresivnom odbranom i mnogo tranzicije i dodavanja.

Ovog jula, Gonzalez će biti jedan od predavača na internacionalnom košarkaškom seminaru „Košarkaška klinika Beograd - Dušan Ivković“, gde će govoriti o „Napadu na pola terena“, kao i o „defanzivnoj tranziciji bez faula“.

Magazin „Trener“ imao je čast da gospodinu Gonzalezu postavi nekoliko pitanja koja se tiču košarkaške klinike. Tokom razgovora, on se dotakao samog seminara, kao i Beograda i srpskih košarkaša...

› Gospodine Gonzales, učestvovaćete na Međunarodnoj košarkaškoj klinici - Dušan Ivković. Kako se osećate što ćete biti jedan od trenera predavača?

- Čast mi je da učestvujem na ovako važnoj klinici sa velikim trenerskim imenima.

› Niste u Beogradu prvi put. Koje impresije imate o Beogradu i Srbiji? Hoćete li imati više vremena da obiđete grad?

- Kada sam bio u Beogradu imao sam utisak da svi prate i znaju mnogo o košarci. Voleo bih da imam priliku da obiđem grad i uživam mnogo više nego ranije, kada sam dolazio sa timom kako bih igrao utakmice.

› Možete li nam dati neke indicacije: Šta će učesnici moći da čuju i nauče od Vas? Koje savete ćete dati trenerima?

- Nadam se da ću biti o koristi za sve trenere koji dođu na kliniku, bez obzira na to na kom trenerskom nivou rade.

› Kako biste opisali srpsku školu košarke?

- Srbija je košarkaška zemlja sa velikim trenerima širom Evrope. Takođe, u Španiji oni imaju veliki uticaj na sve trenere kako bi se dodatno razvili.

› Koji savet ćete dati učesnicima Međunarodne košarkaške klinike - Dušan Ivković?

- Voleo bih da svi učesnici koji pohađaju Košarkašku kliniku „Dušan Ivković“ znaju da uvek mogu da unaprede svoje veštine, ali i veštine svojih košarkaša. ●

Saša Grujović

Serbia is a basketball country

Following the tradition of reputable coaches at our Clinic, from whom new experiences and knowledge can be adopted, our Association has decided that this year, for the first time, we have the successful coaching name - Israel Gonzalez. He comes from a very respectable basketball country. Gonzalez, along with the legendary Messina, will represent Europe at the Clinic.

In 2017, Spanish coach Israel Gonzalez joined Aito Garcia i, 70 at the time, and as an assistant coach of Alba Berlin he became a two-time German League champion (2020, 2021) and German Cup winner (2020). Last August, Alba appointed him as a new head of bench, replacing legendary Spaniard. Since then, he won the German Cup and navigated „Berliners“ to the tenth position in the 2021-22 Euroleague regular season with a record of 12 wins and 16 defeats.

He accepted the invitation from our Association to be a lecturer at the Basketball Clinic „Dusan Ivkovic“ with pleasure. He pointed out that he admires our basketball and his colleagues from Serbia.

As in life, he also likes to compete on the court and he believes that low-budget teams can also play important role and compete at the highest level. Gonzalez use to emphasize that money do not always represent the most important role and that every team, specially those with lower budget could be competitive. They just need to develop their homegrown players, those that don't get the immediate attention of bigger and more powerful teams and the ones that have motivation to play well in order to sign for top teams next season.

He likes when his team plays fast, with very aggressive defense, and with a lot of transition and passing.

This July, Mr. Gonzalez will be one of the lecturers at the international basketball coaches seminar „Basketball Clinic Belgrade - Dusan Ivkovic“, where he will talk about „Free Offense in half court“ and also „Defensive transition without fouling“.

„Trener“ magazin had the opportunity to ask Mr. Gonzalez a series of questions regarding his participation at „Basketball Clinic“. Here's what he told us in an interview about Basketball clinic, Belgrade, Serbian players...

› **Mr. Gonzalez, You will take part at the international basketball coaches seminar „Basketball Clinic Belgrade Dusan Ivkovic“. How do You feel about being one of the lecturers in Belgrade?**

- For me it is an honor to be in this important clinic with such a good coaches.

› **You will not be in Belgrade for the first time. What impressions do You have about Serbia and Belgrade? Will You have more time to experience and explore the town?**

-When I have been in Belgrade I had the feeling that

everybody follows and knows much about basketball. I would like to have an opportunity to visit and enjoy the city better than before, when I came to play with my team.

› **Can You give us a little indication: What can all participants hear and learn from You? What suggestions would You give as a coach and lecturer?**

- I hope to be useful for all the coaches who came to the clinic, no matter on their level of coaching.

› **How can You describe Serbian basketball school?**

- Serbia is a basketball country with great coaches all around Europe. And in Spain they had a great influence to Spanish coaches, both to develop and improve.

› **What is Your advice for all future participants of Basketball Clinic - Desan Ivkovic?**

- I would like that all participants of Basketball Clinic Dusan Ivkovic attend the Clinic with the idea that they always have to try to improve themselves and their players. ●

Saša Grujovic

As in life, he also likes to compete on the court and he believes that low-budget teams can also play important role and compete at the highest level.

Najbolji, a najmlađi

Ovaj 36-godišnjak iz Lazarevca napravio je sa svojim turskim klubom Bursom čuda neviđena širom Evrope. Posle pobjeda - sve u gostima - nad Partizanom, Cedevita Olimpijom i Andorom, Bursa je ušla u finale Evrokupa. Tu je poražena od Virtusa, ali se kao finalista našla nadomak dobijanja pozivnice za Evroligu naredne sezone.

Dobitnik priznanja za trenera godine u Evrokupu nikad nije bio mlađi, to je ovaj put naš stručnjak koji je napravio pravo čudo s turskom Bursom i ispisao fantastične stranice za koje mnogi tvrde da su najlepša košarkaška bajka Evrope u poslednjih 12 meseci.

Jedan od predavača na Beogradskoj košarkaškoj klinici „Dušan Ivković“ je zvanično trener godine u prestižnom Evrokupu - Dušan Alimpijević. „Čarobnjak iz Burse“, tvorac najlepše košarkaške bajke protekle sezone, najmlađi je dobitnik priznanja Evrokupa. Samo mu je 36 godina, niko ranije tako mlad nije bio trener godine.

Ovaj tridesetšestogodišnjak iz Lazarevca napravio je sa svojim turskim klubom Bursom čuda neviđena širom Evrope. Posle pobjeda - sve u gostima - nad Partizanom, Cedevita Olimpijom i Andorom, Bursa je ušla u finale Evrokupa. Tu je poražena od Virtusa, ali se kao finalista našla nadomak dobijanja pozivnice za Evroligu naredne sezone. Svi se slažu da je za to najzaslužniji njihov trener Alimpijević.

Prekretnica u Dušanovom životu dogodila se 7. marta 2010, u strahovitoj saobraćajnoj nesreći kod Lapova. Tog dana je kao 24-godišnjak izgubio dva bliska prijatelja posle sudara kombija, koji je vraćao košarkaše KK Novi Sad, i kamiona u koji je kombi udario. U tom udesu su život izgubili Nemanja Danilović i Nenad Grozdanić, a pored Alimpijevića još nekolicina je zadobila lakše i teže povrede. Danilović nije bio samo trener

kom je Alimpijević bio asistent već nešto mnogo više. Bio mu je mentor. Ali sve je to nestalo u škripi guma nekih 45 minuta iza ponoći...

Nekako je nastavio da živi. I da voli košarku. Trenirao je brojne klubove, košarkaški je rastao i izrastao u trenera u Spartaku, Vojvodini i FMP-u, a 21. jula 2017. bio promovisan u prvog trenera Crvene zvezde. Verovatno je već tog dana bio svestan da mu je uvaljen vruć krompir, jer je trebalo da nasledi trofejnog trenera Dejana Radonjića. Mnogi još pamte finale plej-ofa ABA lige između Budućnosti i Crvene zvezde. Ponajviše onaj promašeni zicer Lesora i titulu koju je osvojila Budućnost i postala deo Evrolige. A Dušan Alimpijević sigurno pamti i 7. maj 2018, kad je „sporazumno raskinuo ugovor sa Zvezdom“.

U jesen te godine, tačnije 19. novembra 2018, dobio je angažman, ali daleko od kuće. Čak u ruskom Avtodoru, minornom članu VTB lige. Ni tu se nije dugo zadržao, svega nešto malo više od osam nedelja, da bi krajem januara 2019. bio ponovo slobodan. Dok je čekao sledeći angažman, koji nikako nije dolazio, prekratio je vreme odlaskom na letnje školovanje u kampu Dalas Mavericksa i asistiranje na turniru Letnje lige u Las Vegasu.

Iznenadni poziv stigao je krajem novembra 2020. Ponuđen mu je posao u Bursi, turskom gradu nadomak Mramornog mora, poznatom po brojnim istorijskim džamijama i grobu cara Murata, koji je poginuo u Kosovskoj bici. Košarka se uopšte ne pomirje u brošurama koje predstavljaju ovaj grad. Bar je tako bilo doskora, a moraće nešto tu da se promeni...

ALIMPIJEVIĆ UZ SAŠU OBRADOVIĆA

Dušan Alimpijević je drugi srpski stručnjak koji je proglašen za trenera godine u Evrokupu. Pre njega to priznanje dobio je Saša Obradović 2018, u to vreme trener Lokomotive Kuban. Ajto Reneses je jedini čovek koji je dvaput osvajao ovaj trofej - 2015. i 2019. Ostali dobitnici priznanja za trenera godine u Evrokupu bili su: Oktaj Mahmuti, Ilijas Zuros, Aleksandar Petrović, Jure Zdovc, Fotis Kacikaris, Andrea Trinkijeri, Mauricio Buskalja, Pedro Martinez i Zvezdan Mitrović.

The best, and the youngest

The winner of the Coach of the year award in Eurocup has never been younger, and this time it is our countryman who performed a real miracle with the Turkish Bursa and had a Cinderella story that many claim is the most beautiful basketball fairy tale in Europe in the last 12 months.

One of the lecturers at the Belgrade Basketball Clinic „Dusan Ivkovic“ is officially the Coach of the year in the prestigious Eurocup - Dusan Alimpijevic. „The Wizard of Bursa“, creator of the most beautiful basketball fairy tale last season, is the youngest winner of the Eurocup award. He is only 36 years old, no one has been the coach of the year so young before.

This 36-year-old from Lazarevac performed miracles unseen throughout Europe with his Turkish club Bursa. After the victories - all on away courts - over Partizan, Cedevita Olimpija and Andorra, Bursa entered the finals of the Eurocup. Bursa was defeated by Virtus, but as a finalist, came close to receiving an invitation to the Euroleague next season. Everyone agrees that their coach Alimpijevic deserves most credit for that.

The turning point in Dušan's life happened on March 7, 2010, when a terrible car accident near Lapovo happened. On that day, as a 24-year-old, he lost two close friends after a collision between a van, which was returning the basketball players of KK Novi Sad home, and a truck which the van hit. Nemanja Danilović and Nenad Grozdanić lost their lives in that accident, and in addition to Alimpijević, several others suffered minor and severe bodily injuries. Danilović was not only the coach to whom Alimpijević was an assistant, but something much more. He was his mentor. But it all disappeared with the squeak of the tires some 45 minutes after midnight...

Somehow he managed to push on. And to continue to love basketball. He coached numerous clubs, developed and became a coach in Spartak, Vojvodina and FMP, and on July 21, 2017, he was promoted to be the head coach for the Red Star. He was probably already aware that day that he had been given a hot potato, because he followed in the footsteps of the trophy coach Dejan Radonjić. Many still remember the finals of the ABA League playoffs between Budućnost and Red Star. Mostly that missed tip in by Lessort, and the title that Budućnost won and became part of the Euroleague. Dušan Alimpijević certainly remembers May 7, 2018, when he „agreed to terminate his contract with Red Star“.

In the fall of that year, more precisely on November 19, 2018, he got a new job, one far from Serbia, all the way to the Russian Avtodor, a less important member of the VTB League. He did not stay there for long either, just over eight weeks, and at the end of January 2019 he was free again. While waiting for the next engagement, which never came, he cut his time short by going to summer school at the Dallas Mavericks camp

and working as assistant at the Summer League tournament in Las Vegas.

A surprise call arrived at the end of November 2020. He was offered a job in Bursa, a Turkish city near the Sea of Marmara, known for its numerous historic mosques and the tomb of Emperor Murat, who died in the Battle of Kosovo. Basketball is not mentioned at all in the brochures that represent this city. At least it was like that until recently, so something will have to change there...

Dušan Alimpijević found in Bursa, to put it simply - one star and the rest of the team. The star was the American Allerik Freeman, who started the 2021-22 championship with over 20 points on average, more than three assists and rebounds. Freeman was hot, but it was not enough. By the end of January 2022, Bursa lost 18 games in the domestic championship, and won only ten. Then Freeman left. The American transferred to CSKA Moscow on February 1. All in the hope that he will stand out in the Euroleague and make more money in the summer. With what he had in his hands, Alimpijević began to somehow secretly prepare a miracle

This 36-year-old from Lazarevac performed miracles unseen throughout Europe with his Turkish club Bursa. After the victories - all on away courts - over Partizan, Cedevita Olimpija and Andorra, Bursa entered the finals of the Eurocup.

S onim što je imao u rukama Alimpijević je počeo da nekako u potaji priprema čudo koje će se događati tokom proleća 2022. Bez prve zvezde u prvenstvu je ostvaren skor 17-8, a plasman u plej-of Evrokupa i da ne pominjemo.

Dušan Alimpijević je u Bursi zatekao najjednostavnije rečeno – jednu zvezdu i ostatak tima. Zvezda je bio Amerikanac Alerik Frimen, koji je prvenstvo 2021/22. počeo sa preko 20 poena u proseku, više od tri asistencije i skoka. Trpao je Frimen, ali nije to bilo dovoljno. Do kraja januara 2022. Bursa je u domaćem prvenstvu izgubila 18 utakmica, a samo deset dobila. Onda je ostala i bez Frimena. Amerikanac je 1. februara prešao u moskovski CSKA. Sve u nadi da će se istaći u Evroligi i lakše prodati na leto.

S onim što je imao u rukama Alimpijević je počeo da nekako u potaji priprema čudo koje će se događati tokom proleća 2022. Bez prve zvezde u prvenstvu je ostvaren skor 17-8, a plasman u plej-of Evrokupa i da ne pominjemo. Ključeve igre Dušan je predao u ruke plejmejnera Dereka Nidama, nekad člana barskog Mornara.

Uz njega, u zvezdu je promovisan Amerikanac Endru Endrus (dobro ga je zapamtila beogradska publika), igrali su Kevarijus Hejs i David Dudzinski, a pravi preporod doživeo je domaći igrač Onuralp Bitim. Posle senzacionalne eliminacije Partizana, sledila je podjednako senzacionalna pobeda protiv Cedevisa Olimpije u Ljubljani, da bi na pretposljednem koraku u brdima Andore španski klub bio prosto pregažen, 68:75.

Kako je sve ovo uspeo?

Možda je pravi odgovor dao sam Dušan Alimpijević u svlačionici Burse, neposredno posle istorijske pobede u Andori:

– Rekao sam da ništa nije nemoguće. Rekao sam da sve možemo da uradimo ako se borimo i verujemo. Srcem i dušom smo stigli do ovoga, srcem i dušom idemo dalje. ●

Aleksandar Ostojić

POSLE BEOGRADSKJE KLINIKE UVEK SAM SE VRAĆAO PAMETNIJI

Evo šta o našoj košarkaškoj klinici „Dušan Ivković“ misli najbolji trener Evrokupa u protekloj sezoni:

– To je jedna od najboljih, ako ne i najbolja trenerska klinika u Evropi. Najcenjenija je, zato se i velika trenerska imena lako odazivaju jer ima takvu reputaciju. I zato jer je jedna od najcenjenijih trenerskih škola upravo srpska škola, tj. škola iz ovog našeg regiona. Sada još imamo situaciju da nosi ime jednog od najvećih u Evropi, a u svakom slučaju jednog među najvećim srpskim trenerima – Duda Ivkovića. To je još jedna dodatna pozornost na ovu već sjajnu kliniku. Meni je poziv na ovu našu kliniku podjednako čast kao i nagrada za trenera godine u Evrokupu. Zaista sam počastvovan pozivom i ponosan na to.

Uz konstataciju da je i ranije pratio beogradske trenerske klinike, upitali smo Dušana Alimpijevića koliko su mu one pomogle u stručnom usavršavanju.

– Prisustvovao sam na skoro svakoj klinici kad sam bio u zemlji i uvek sam zamišljao dok sam sedeo na tribinama – bože, kako bi bilo fantastično da jednog dana budem

na drugoj strani, da i ja predajem. Toliko je ta klinika bila velika u mojim očima dok sam dolazio kao posmatrač. Beogradska klinika je uvek pozivala vrhunске trenere koji su imali šta da kažu i zaista sam uživao na svakoj. A na svakoj klinici je mogla da se pokupi bar jedna rečenica, jedna misao, jedna filozofija ili neki trenerski trik kojim se mogu oplemeniti trenerske vežbe, da se dobije na raznolikosti i različitosti, što igrači vole. Oni ne vole kad se stalno ponavljaju iste vežbe, kad smo statični i dosadni. Meni je klinika pomagala, uvek sam se posle klinike vraćao pametniji nego što sam bio pre.

Nekad je postojala tradicija studijskog usavršavanja naših mladih trenera u Americi, u organizaciji Udruženja košarkaških trenera Srbije.

– Toga je bilo ranije, i to je bio sjajan projekat. Međutim, kad je sezona u toku, teško možeš odvojiti vreme za tako nešto. Ja ću ove godine biti na Letnjoj ligi sa San Antoniom i mislim da je to najveće usavršavanje koje mogu da dobijem – rekao je Dušan Alimpijević za magazin Trener.

AFTER THE BELGRADE CLINIC, ONE IS ALWAYS SMARTER

Here is what the best coach of the Eurocup in the last season thinks about our Basketball clinic „Dusan Ivkovic“:

- It is one of the best, if not the best coaching clinic in Europe. It is the most appreciated one, that is why great coaching names are quick to respond to the invitation because it has such a reputation. And also because one of the most respected coaching schools is the Serbian school, or a school from this region of ours. In addition, now we have the situation that the Clinic bears the name of one of the greatest coaches ever in Europe, and certainly one of the greatest Serbian coaches - Duda Ivković. This gives another extra glare to already great clinic. To me, the invitation to our clinic is as equal honour as the award for the coach of the year in the Eurocup. I am really honored by the invitation and proud of it.

Stating that he has followed the Belgrade coaching clinics before, we asked Dušan Alimpijević how much they helped him in his professional training?

- I attended almost every clinic when I was in the country and I always thought while sitting in the stands

- God, how fantastic it would be to one day be on the other side, to teach. That clinic was so big in my eyes when I attended as an observer. The Belgrade Clinic always invited top coaches who had something to say, and I really enjoyed each one. And at each clinic, at least one sentence, one thought, one philosophy, or some coaching trick that could enrich coaching exercises could be picked up, to help with the variety and diversity that players love. They don't like when the same exercises are repeated all the time, when we are static and boring. The clinic helped me. After the clinic I always came back smarter than I was before.

There used to be a tradition of sending our young coaches to study in America, organized by the Association of Basketball Coaches of Serbia.

- That was before, and it was a great project. However, when the season is in progress, you can hardly set aside time for something like that. I will be in the Summer League with San Antonio this year and I think that is the biggest training I can get - said Dušan Alimpijević for the magazine „Trainer“.

that will happen during the spring of 2022. Without the first star in the championship, the score was 17-8, not to mention the getting into Eurocup playoffs. Dusan handed over the key role to point guard Derek Needham, once a member of Mornar Bar. Together with him, the American Andrew Andrews was promoted to the star (he is well remembered by the Belgrade audience), Kevarius Hayes and David Dudzinski came alive, and we witnessed real revival of the home player Onuralp Bitim. After the sensational elimination of Partizan, an equally sensational victory against Cedevita Olimpija in

Ljubljana followed, so on the penultimate step on the road to finals, in the hills of Andorra, the Spanish club was simply overrun, 68-75.

How did manage to achieve all this?

Perhaps the right answer was given by Dušan Alimpijević himself in the locker room of Bursa, immediately after the historic victory in Andorra: - I said nothing is impossible. I said we can do anything if we fight and believe. We have reached this playing with big heart, we are moving forward with big heart. ●

Aleksandar Ostojic

With what he had in his hands, Alimpijević began to somehow secretly prepare a miracle that will happen during the spring of 2022. Without the first star in the championship, the score was 17-8, not to mention the getting into Eurocup playoffs.

ALIMPIJEVIĆ JOINS SASA OBRADOVIC

Dušan Alimpijević is the second Serbian to be named coach of the year in the Eurocup. Before him, that recognition was given to Sasa Obradovic in 2018, who at that time coached Lokomotiva Kuban. Aito Reneses is the only man to have won this trophy twice - in 2015 and 2019. Other winners of the Eurocup coach of the year award were: Oktay Mahmuti, Ilias Zouros, Aleksandar Petrovic, Jure Zdovc, Fotios Katsikaris, Andrea Trinchieri, Maurizio Buscaglia, Pedro Martinez and Zvezdan Mitrović.

„Košarkaška filozofija Dušana Ivkovića“

Ogroman autoritet i harizma našeg slavnog trenera bili su magija da se naši igrači odazovu pozivu da igraju za reprezentaciju. To je bio period kada igrači nisu kalkulirali, nego su svoju karijeru gradili na uspesima reprezentacije. Zlatna medalja 1995. godine i srebrna 2009. sa Evropskog prvenstva pravi su dokaz obostranog uvažavanja na relaciji trener-igrač.

Knjiga posvećena izuzetno uspešnoj karijeri našeg legendarnog trenera Dušana Duda Ivkovića deo je našeg duga prema treneru koji gradio i pronosio slavu naše košarke, ali i našeg udruženja, kome je bio posvećen svim svojim znanjem, energijom i celim bićem. Ovo neće biti romantični prikaz sadržajnog života velikana košarkaške scene, već pre svega pokušaj da se sagleda delić njegovog stručnog doprinosa dostignućima naše reprezentacije i klubova koje je predvodio i gde je ostavio neizbrisiv trag.

Odrastajući uz svog brata trenera Slobodana, shvatio je da će košarka biti magija koja će ga voditi kroz život. Svoje usavršavanje je nastavio radeći s legendama jugoslovenske košarke, kao što su Ranko Žeravica i Aleksandar Nikolić. Kao trener brojnih domaćih i inostranih klubova, Duda se uvek rado prihvatao posla s domaćom reprezentacijom. Iako je profesionalno bio vezan za velike evropske klubove, paralelno i uprkos tim obavezama ulagao je ogromnu energiju da se reprezentacija Jugoslavije (kasnije Srbije) vrati u vrh evropske košarke. Iako

član Kuće slavnih FIBA, predsednik Svetske asocijacije trenera, predsednik UKTS, osvajač Evrolige (dva puta) itd., Ivković bi sve to menjao samo da se naš nacionalni tim još jednom popne na pobjedničko postolje.

Ogroman autoritet i harizma našeg slavnog trenera bili su magija da se naši igrači odazovu pozivu da igraju za reprezentaciju. To je bio period kada igrači nisu kalkulirali, nego su svoju karijeru gradili na uspesima reprezentacije. Zlatna medalja 1995. godine i srebrna 2009. sa Evropskog prvenstva pravi su dokaz obostranog uvažavanja na relaciji trener-igrač.

Knjiga „Košarkaška filozofija Duda Ivkovića“ sadrži sledeća poglavlja:

- Uvod (biografija i trenerski uspesi)
- Autorski prilog Duda Ivkovića „Kako započeti utakmicu odluke“
- Plan i program priprema reprezentacije Srbije za Evropsko prvenstvo 2009.
- Plan i program priprema reprezentacije Srbije za Evropsko prvenstvo 2013.
- Igra u napadu Efes 2013.
- Predavanje na BCB „Tranziciona igra u savremenoj košarci“
- Pregled košarkaških vežbi u svakodnevnom radu na usavršavanju igre tima i izgradnje igrača

Svoj doprinos pojavljivanju ove knjige, pored izdavača, dali su brojni naši treneri, koji su s Dudom saradivali kako u domaćim i stranim klubovima, tako i u reprezentaciji. Činjenica koja je zaista za ponos Udruženja jeste da će na ovoj klinici, koja će od sada pa zauvek nositi ime „Dušan Duda Ivković“, ova knjiga biti podeljena svakom treneru učesniku. ● **Autori**

„Basketball philosophy of Dusan Ivkovic“

The book dedicated to the extremely successful career of our legendary coach Dusan - Duda Ivkovic is part of our debt to the coach who built our basketball and spread its glory, and it all applies to our association to which he was dedicated with all his knowledge, energy and whole being. This will not be a romantic depiction of the fulfilled life of the basketball scene's great, but above all an attempt to take a look at a part of his professional contribution to the achievements of our national team and the clubs he led and where he left an indelible mark.

Growing up with his coach brother Slobodan, he realized that basketball would be the magic that would guide him through life. He continued his improvement while working with the legends of Yugoslav basketball, such as Ranko Zeravica and Aleksandar Nikolic. As the coach of numerous domestic and foreign clubs, Duda has always been happy to accept to work with the national team. Although he was professionally attached to major European clubs, in parallel with these obligations, he invested enormous energy to return the national team of Yugoslavia (later Serbia) to the top of European basketball. Although a member of the FIBA Hall of Fame, president of the World Association of Basketball Coaches (WABC), president of UKTS, winner of the Euroleague (twice), etc. Ivkovic would give up all those honours if our national team climbed the podium once again.

The great authority and charisma of our famous coach was the magic that our players responded to when they were invited to play for the national team. That was the period when the players did not hold back, but built their careers on the success of the national team. The gold medal in 1995 and the silver

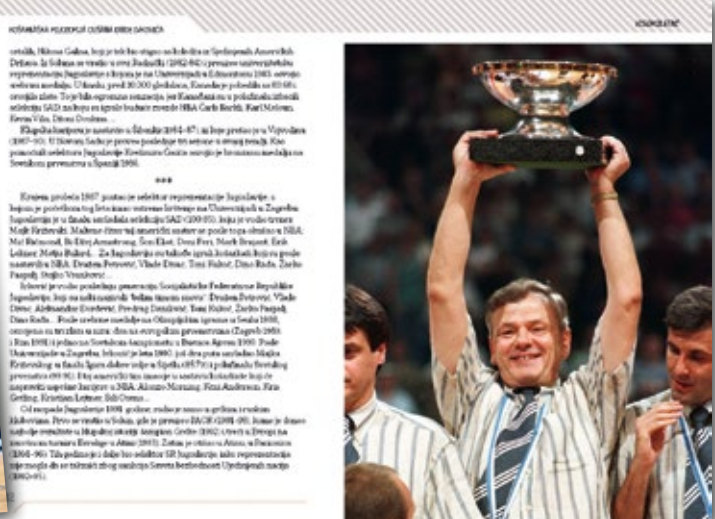
medal in 2009 from the European Championships are a real proof of mutual respect in the coach-player relationship.

- The book „Basketball Philosophy of Duda Ivkovic“ contains the following chapters:
- Introduction (biography and coaching successes)
- Author's contribution by Duda Ivkovic „How to start a big game“
- Plan and program for the preparation of the Serbian national team for the European Championship in 2009.
- Plan and program for the preparation of the Serbian national team for the European Championship in 2013.
- Efes Pilsen's offensive plays 2013
- Lecture at BCB „Transitional game in modern basketball“
- Review of basketball exercises for daily work on improving the team game and developing players.

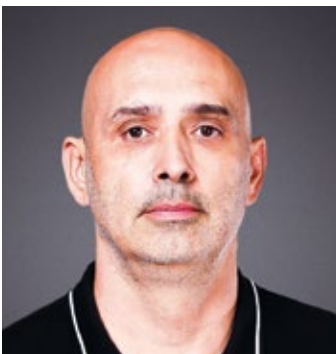
Along with the publisher, many of our coaches who collaborated with Duda, both in domestic and foreign clubs and in the national team, contributed to the appearance of this book. The fact that gives a lot of pride to the Association is that at this year's Clinic, which will be named "Dusan - Duda Ivkovic" from now on and until the end of days, the book will be handed out to every participating coach. ●

Authors

The great authority and charisma of our famous coach was the magic that our players responded to when they were invited to play for the national team. That was the period when the players did not hold back, but built their careers on the success of the national team. The gold medal in 1995 and the silver medal in 2009 from the European Championships are a real proof of mutual respect in the coach-player relationship.

Principles of individual and group defense after switching on the P'n'R

› Zoran Lukić

› Sergey Sidnev

Most teams use switching on the P'n'R to avoid an easy open shot, especially if equalized players are involved in the P'n'R and if there are players in the opposite team, who can create advantage on the P'n'R.

There are three situations in the game when a switching on the P'n'R is possible:

- On any P'n'R (if the opposite team doesn't have dominant player to play 1v1 on the perimeter or in the post)
- When the possession clock is down to 6-8 seconds (if the opposite team doesn't have individually strong player in 1v1 game or team doesn't attack the switching well)
- When the possession clock is down to 3-4 seconds (if the opposite team have individually strong player in 1v1 game)

After switching on the P'n'R two situations are possible:

- Big player against small on the perimeter
- Small player against big in the low post

Let's analyze principles of individual and group defense in both situations.

PRINCIPLES OF INDIVIDUAL DEFENSE AFTER SWITCHING ON THE P'n'R

Situation when after switching on the P'n'R clear mismatch didn't form.

For example, offensive player doesn't have a size

advantage or defender on the ball is good defensively. This situation can be defended 1v1.

• The big player defends well against small player on the perimeter

Defender directs offensive player to the weak hand. With weak hand it's more difficult to attack the basket and make a pass in case of help from partners (**Diagram 1**). It's also possible to push offensive player to the sideline if the switching is played on side P'n'R or step up P'n'R. In this case the help side is totally formed and sideline is also limiting the space for playing 1v1 (**Diagram 2 and 3**).

Defender can change defensive principles depending on the strengths of offensive player. If the offensive player is a good shooter defender plays close to him and interferes the shot forcing him to drives to the basket.

If the offensive player is a good driver defender keeps the distance. By making yo-yo move, provokes offensive player to make a decision under pressure.

Also it's important to use the possibility of tactical foul before the team foul limit (bonus) hasn't been fulfilled. It's important to correctly commit a tactical foul to avoid getting an unsportsmanlike foul. When player feels he can't maintain defensive position and stop offensive player, he must make a foul. It's important to make a foul before the offensive player has started the shooting phase.

DIJAGRAM 01

DIJAGRAM 02

DIJAGRAM 03

DIJAGRAM 04

DIJAGRAM 05

DIJAGRAM 06

DIJAGRAM 07

DIJAGRAM 08

If the team foul limit is reached, then a tactical foul may be done, if offensive player has a bad percentage from the free throw line.

• The small player defends well against big player in the post

After switching big player should be aggressive on the ball, making it difficult to pass into the post. If a pass to the post is not immediately possible, defenders of other players on the perimeter should make it as difficult as possible for their players to get the ball (Diagram 4).

There are three situations in defense depending on the defender's position:

- Defender fights for position with big player and doesn't allow to receive the ball easily. Defender forces big player to get the ball further from the basket (d 5). After a big player receives the ball defender is located behind him (Diagram 6). This option is possible with a physically strong defender, who can defend in the post 1v1 or offensive player is not dominant in post up game.
- Defender fights with big player in position ¾ and doesn't allow to receive the ball easily (Diagram 7). This option is possible if offensive player is big and dominant in post up game and easily realizes the advantage after receiving the ball.
- Defender is located in front of big player, making it difficult to receive the ball (Diagram 8). Defender is in a low stance, in constant contact with offensive player and tries to push him under the line of the

backboard, making lob-pass difficult. This option is possible if offensive player is an under-sized player, who doesn't have a big size advantage.

Also it's important to use the possibility of a tactical foul before the team foul limit has not been fulfilled. It is important to correctly commit a tactical foul to avoid getting an unsportsmanlike foul. When a player feels he cannot maintain his defensive position and stop offensive player he must make a foul. It's important to make a foul before the offensive player has started the shooting phase.

If the team foul limit is reached, then a tactical foul may be done if offensive player has a bad percentage from the free throw line.

PRINCIPLES OF GROUP DEFENSE AFTER SWITCHING ON THE P'n'R

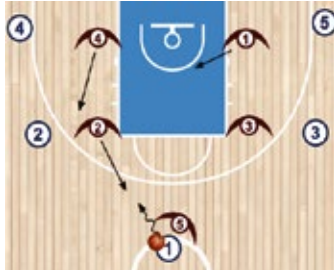
Situation when after switching on the P'n'R clear mismatch has form.

For example, offensive player has a size advantage, defender on the ball is not good defensively or offensive player scores well in 1v1 game. This situation can't be defended 1v1.

• The big player defends bad against small player on the perimeter

This situation occurs when a big player moves lateral badly or defends against individually strong offensive player. Defender directs offensive player to the weak hand. With weak hand it's more difficult to at-

Also it's important to use the possibility of a tactical foul before the team foul limit has not been fulfilled. It is important to correctly commit a tactical foul to avoid getting an unsportsmanlike foul. When a player feels he cannot maintain his defensive position and stop offensive player he must make a foul. It's important to make a foul before the offensive player has started the shooting phase

DIJAGRAM 09

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

DIJAGRAM 12

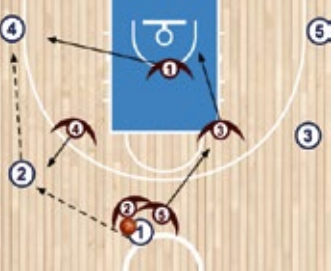
DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

DIJAGRAM 15

DIJAGRAM 16

DIJAGRAM 17

DIJAGRAM 18

DIJAGRAM 19

DIJAGRAM 20

The big player defends bad against small player on the perimeter. This situation occurs when a big player moves lateral badly or defends against individually strong offensive player. Defender directs offensive player to the weak hand. With weak hand it's more difficult to attack the basket and make a pass in case of help from partners

tack the basket and make a pass in case of help from partners. Defender keeps arm's length distance between himself and offensive player. At the moment of the beginning of the drive to the basket or preparation for shot from perimeter player from the first pass goes into a trap. Also with individually strong offensive player it's possible to go into a trap immediately after the switching. In that case defense forces individually dominant player to pass the ball and isolates him from participating in offense.

There are two situations in rotation of players after passing the ball from the trap:

- Player who goes into the trap rotates. He runs faster into the rotation than the big player (**Diagram 9**). In this situation new mismatch under the basket is possible. After passing out of the trap the big player doesn't allow pass back (**Diagram 10 to 14**)
- Big player who defends on the ball rotates. There is no new mismatch under the basket (**Diagram 15 to 20**).

If defensive team has a size dominant player and he is not defending on the ball. Then option with two players rotation in defense is possible. Defender on the ball forcing offensive player to drives to the big guy in the paint and they switch (**Diagram 21**).

● **The small player defends bad against big player in the post**

This situation occurs when big player is dominant post up and he can't be defended 1v1. After switching

big player should be aggressive on the ball, making it difficult to pass into the post. If a pass to the post is not possible immediately, defenders of other players on the perimeter should make it as difficult as possible for their players to get the ball.

The first option of group defense is triple switch – to avoid big size advantage in mismatch. After switching on the P'nR big player rolling towards the basket is taken by a larger defender. Small player will take free offensive player on perimeter. Thus against big player in the post will defend more dimensional player and clear advantage will disappear.

- Triple switch option from weak side (**Diagram 22 and 23**)
- Triple switch option from two man side (**Diagram 24 and 25**)

The second option of group defense is when small player must defend in the post. Big player is dominant in post up game and he can't be defended 1v1. In this situation defense need to use a trap to avoid easy points from big player. Position of the players in the trap is very important. They are as close as possible to each other and form «a castle» so they don't allow big player goes out of the trap. Players are not trying to steal the ball. Hands are raised up and actively close passing lines.

There are three situations in defense depending on the defender's position:

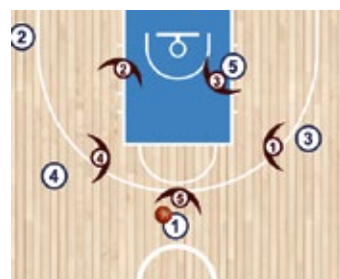
- Defender fights for position with big player and doesn't allow to receive the ball easily. Defender forces big player to get the ball further from the ba-

DIJAGRAM 21

DIJAGRAM 22

DIJAGRAM 23

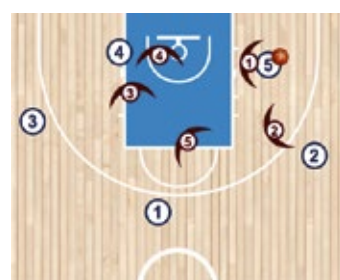
DIJAGRAM 24

DIJAGRAM 25

DIJAGRAM 26

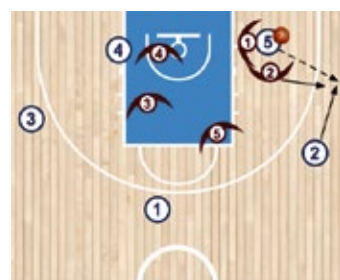
DIJAGRAM 27

DIJAGRAM 28

DIJAGRAM 29

DIJAGRAM 30

DIJAGRAM 31

DIJAGRAM 32

sket. After a big player receives the ball defender is located behind him and partner goes into a trap (Diagram 26 and 27).

In this situation there are three options in rotation of players depending on which player goes into the trap:

- trap from the first pass (Diagram 28 and 29). This option is possible if player from the first pass is not a good shooter.
- Situation when at the moment of the trap player opens to receive the ball below the level of the free-throw line. Player who came into the trap goes back to his player. Because there is a short distance between them (Diagram 30 and 31).
- Situation when at the moment of the trap player opens to receive the ball above the level of the free-throw line. Player who came into the trap doesn't go back to his player. Because there is a big distance between them. He rotates to weak side (Diagram 32 and 33).
- trap from the top of the key. This option is easier because less players are involved in rotation (Diagram 34 to 36).
- trap from the worst shooter. This option is possible if player from the first pass is a good shooter. Then it's better to risk a shot by the worst shooter (Diagram 37 to 39).
- Defender fights with big player in position 3/4. After a big player receives the ball defender is located in position 3/4 and partner goes into a trap from baseline (Diagram 40 to 42).

DIJAGRAM 33

DIJAGRAM 34

DIJAGRAM 35

DIJAGRAM 36

DIJAGRAM 37

DIJAGRAM 38

DIJAGRAM 39

DIJAGRAM 40

DIJAGRAM 41

DIJAGRAM 42

DIJAGRAM 43

DIJAGRAM 44

In this situation there are three options of trap depending on when player from baseline goes into the trap:

- immediately when the ball leaves the passer's hand. In this moment big player focus is on receiving the ball not on the trap. This option is possible if offensive player is big and dominant post up player (**Diagram 43 to 45**).
- after the start of the dribbling. In this option it's difficult for the big player to control the trap because head is down and it's difficult to give a good pass from dribbling (**Diagram 46 to 48**).
- when a big player comes in the paint with dribbling. In this option it's easier to close good angles for pass from the trap (**Diagram 49 to 51**).

Defender is located in front of the big player, making it difficult to receive the ball. Defender is in a low stance, in constant contact with big player and tries to push him under the line of the backboard, making lob-pass difficult (**Diagram 52**). Immediately after pass to big player the last defender from the help side goes into the trap (**Diagram 53 and 54**). Position of the player #5 is very important. He is in the open stance. One foot on the free throw line line. So he is closing zone for the high-low option. ●

Defender can change defensive principles depending on the strengths of offensive player. If the offensive player is a good shooter defender plays close to him and interferes the shot forcing him to drives to the basket

DIJAGRAM 45

DIJAGRAM 46

DIJAGRAM 47

DIJAGRAM 48

DIJAGRAM 49

DIJAGRAM 50

DIJAGRAM 51

DIJAGRAM 52

DIJAGRAM 53

DIJAGRAM 54

Košarkaš u centru pažnje

Osnovni principi sportskog treninga, po kojima se u košarci danas takmiči i trenira, važe već više od pola veka. Uspešnost klasičnog koncepta teorije sportskog treninga je očigledna i u praksi je potvrđena. To je i očekivano, jer je pomenuta teorija i proizašla iz prakse. Naime, nakon kumulacije različitih znanja iz prakse, ona je objedinjena i uobličena, ali je usled kritika i novih tendencija s vremenom i dopunjavana. Čini se da su te dopune bile pre svega iz veće potrebe za, uslovno rečeno, boljim definisanjem pojmova koji su isticali u prvi plan, a manje nekim suštinskim promenama.

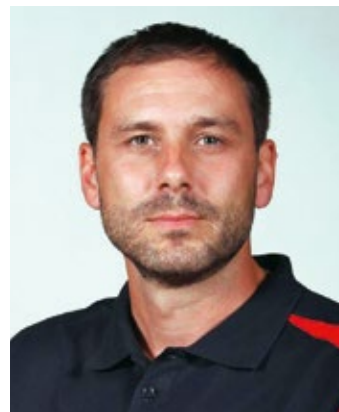
Bilo kako bilo, i danas je odgovore na većinu praktičnih pitanja relativno lako naći upravo u toj teoriji sportskog treninga. To je verovatno tako i iz razloga njene opštosti, ali pre svega iz pomenutog načina njenog stvaranja, gde je u središtu jedan širok pogled na sport, a može se reći i na život, za razliku od današnjih trendova, kada su sve više u centru pažnje vežba i način njenog izvođenja (dakle, operativni nivo treninga > sredstvo, metod i opterećenje). Pomenuta teorija uvažava stadijume i etape u karijeri košarkaša, zatim zakonitosti i strukturu, kao i periodizaciju¹ sportskog treninga, odnosno problematiku vezanu za sportsku formu i spremnost za maksimalna postignuća na ciljanim takmičenjima tokom cele karijere košarkaša. S druge strane, u međuvremenu, određene stvari oko košarke (a koje veoma utiču na košarku) veoma su se promenile, neke su se pojavile, a neke su nestale. Problemi i pitanja se gomilaju i deluje kao da je vreme da se podsetimo osnova, jer su neki odgovori možda baš tu.

Naime, poslednjih godina došlo je do drastičnog povećanja broja utakmica u toku godine i može se reći da dalja komercijalizacija samo dodatno usložnjava već dosta složen i napregnut sistem. Postalo je uobičajeno da različita takmičenja teku paralelno ili/ se nastavljaju jedno na drugo. Tu se dolazi do prvog problema, posebno za mlade igrače, koji bi pored rezultatskih (bilo ličnih ili timskih) trebalo da imaju i neke druge, pre svega razvojne ciljeve. To je očigledna posledica nepoklapanja ciljeva kluba za koji nastupaju i tog konkretnog pojedinca, jer često klub ima sopstvene ciljeve koji ne prate periode u razvoju igrača kao individue. Problematiku periodizacije, koja je u osnovi upravljanja treningom, dodatno uslo-

žnjava činjenica da organizacija košarke više nije jedinstvena, tako da je i u tom smislu došlo do preklapanja, ali u ovom slučaju – jer kalendari nisu usaglašeni – s dosta većim posledicama. I bez pomenute činjenice, problematika reprezentativnih selekcija je dosta složena sa aspekta različitih ciljanih takmičenja koja nisu predviđena osnovnom periodizacijom u klubovima. Ta činjenica predstavlja veliki problem i veoma utiče na planiranje i programiranje treninga, kako za reprezentacije tako i za same košarkaše, što je veoma opasno ne samo iz metodoloških i taktičkih već i zdravstvenih razloga. Posledica svega je, između ostalog, i propuštanje pojedinih takmičenja, nažalost, pre svega reprezentativnih.

Iako ima svoj početak i kraj, i predstavlja jednu relativno zaokruženu celinu, plan i program jedne takmičarske sezone se uvek nadovezuje na efekte (pre svega kvalitativne) prethodne (a uvek je deo širih struktura kao delova celokupne sportske karijere). U tom smislu očigledno je da će se u novonastajućim okolnostima sezone sve više spajati i „pretapati“ jedna u drugu. Imajući u vidu da se u praksi prelazni period usled sve više takmičarskih obaveza skratio do maksimuma i da ne može više da se skraćuje jer bi nestao (što je pogubno sa velikog broja stanovišta), sve je više na udaru početak pripremnog perioda naredne takmičarske sezone. To je i očekivano jer klubovi u pripremnom periodu žele da što pre pređu ono što donosi rezultat – specifičnu i integralnu pripremu. Košarkašima se ostavlja zadatak (a često ni to) da individualno, kroz rad koji ne zahteva saigrača ili ostatak ekipe, ostvare određene ciljeve i zadatke u periodu koji prethodi početku pripremnog perioda. Kada je ekipa na okupu, to se koristi da se podigne specifičnost i integralnost treninga, i da se po potrebi što pre krene sa utakmicama.

U budućnosti će se sve kraće raditi na opštoj pripremi (sposobnosti, veštine i znanja koje ne doprinose direktno rezultatu kao što to čine specifične) i sve ranije će se kretati u specifični deo pripremnog perioda. Ako se ipak i bude radilo na opštim sposobnostima, one će se trenirati specifičnim sredstvima i na specifične načine. Košarkaši će iz tog razloga biti prinuđeni da spajaju prelazni (aktivno) period i opštepripremnu fazu pripremnog perioda, i da već odmorni i relativno „opštepripremljeni“ započnu zajedničke pripreme. Takav način rada, iako nametnut, deluje kao dobro rešenje, ali ukoliko nije dugoročno planiran i deo šireg plana, i/ili ako su u pitanju mlađi igrači koji nisu u zenitu razvoja (integralna priprema često nije dovoljna, već se mora raditi raščlanjeno po pojedinačnim vrstama priprema, pre svega fizičkoj, tehničkoj i taktičkoj, ali i psihološkoj i teorijskoj), predstavlja samo prebacivanje problema drugome i odlaganje trenutka kada će se problemi pojaviti. Naime, jasno je da bez obzira na ulogu u timu i dobru nameru prvog trenera u klubu da ga u potrebnoj, ali pre svega u dovoljnoj

Bilo kako bilo, i danas je odgovore na većinu praktičnih pitanja relativno lako naći upravo u toj teoriji sportskog treninga. To je verovatno tako i iz razloga njene opštosti, ali pre svega iz pomenutog načina njenog stvaranja, gde je u središtu jedan širok pogled na sport, a može se reći i na život, za razliku od današnjih trendova, kada su sve više u centru pažnje vežba i način njenog izvođenja (dakle, operativni nivo treninga > sredstvo, metod i opterećenje).

¹ Za periodizaciju se može reći da je alat za upravljanje sportskom formom. To je teorijski i praktični konstrukt koji je zasnovan na logičnom, metodološkom, metodičnom i sistematičnom procesu planiranja trenažnih aktivnosti u jedinstvenu celinu koja vodi do biomotoričkih i psihičkih benefita, kako bi se postigao vrhunac trenažno-takmičarske forme u odgovarajućim vremenskim tačkama (Ćosić, 2019, Fizička kultura).

Drugim rečima, moguće rešenje je da se u centar pažnje vrati košarkaš kao individua, odnosno da se fokus planiranja ponovo pomeri ka širim ciklusima i da na značaju više dobiju veliki ciklusi (više povezanih sezona) i etape, ali i stadijumi sportske karijere. Da planovi treninga sagledavaju širu sliku i podrazumevaju dugoročno individualno planiranje za svakog pojedinca. Iako je to jako složen proces i pretpostavlja veliki broj promenljivih, u praksi ga je moguće sprovesti.

meri razvije i uklopi u tim, igračima i svoj lični razvoj, koji se prekida iznova i iznova s promenom sredine, kluba, trenera, stručnog štaba, načina i filozofije treniranja. To samo po sebi nije problem, naprotiv, ali samo ukoliko je deo pomenutog šireg plana. Ukoliko to nije slučaj – na kraju krajeva, problem je košarkaš kod kog nije ispoštovan osnovni princip treninga – usmerenost ka maksimalnom individualnom dostignuću (razvoju).

Na ovom mestu očigledno je da je jedan od problema i potencijalno dopunjavanje ciljeva prelaznog perioda (osim već postojećih: oporavka, odmora i kontinuiteta treninga), ali pre svega vraćanje akcenta na – iz ove perspective, čini se – odavno zaboravljene etape i stadijume celokupne karijere košarkaša. Kao i jedna sezona, koja ima svoj „život“: uspon, vrhunac i pad, tako i karijera svakog košarkaša, ne samo u rezultatskom već pre svega u razvojnom smislu, ima svoj tok koji je u tom smislu jako sličan jednoj sezoni. Drugim rečima, moguće rešenje je da se u centar pažnje vrati košarkaš kao individua, odnosno da se fokus planiranja ponovo pomeri ka širim ciklusima i da na značaju više dobiju veliki ciklusi (više povezanih sezona) i etape, ali i stadijumi sportske karijere. Da planovi treninga sagledavaju širu sliku i podrazumevaju dugoročno individualno planiranje za svakog pojedinca. Iako je to jako složen proces i pretpostavlja veliki broj promenljivih, u praksi ga je moguće sprovesti. Kako?

Pre svega kontinuiranim upravljanjem razvojem iz jednog centra, s jednog mesta u čijem je središtu upravo on/ona – košarkaš/košarkašica. Tu ulogu može da ima, između ostalih, i individualni trener (ili još bolje tim trenera i drugih stručnjaka) koji prati igrača tokom karijere, bez obzira na klub ili reprezentaciju za koje u tom trenutku nastupa. Upravo taj lični tim je zadužen da, uslovno rečeno, zajedno sa košarkašem upravlja njegovom karijerom u smislu dugoročnog razvoja, pokušavajući da pomiri različite ciljeve koji se nameću tokom karijere. Če-

sto je situacija takva da taj tim uopšte i nije tim u pravom smislu reči, ali je bitno da je igrač taj koji ga povezuje i čini timom. Individualni trener za košarku i kondicioni trener, ili kondicioni trener i fizioterapeut, i ne moraju da se poznaju, ali ako dobro komuniciraju i preko igrača ostvaruju svoje delove posla, problema nema.

Takođe, taj tim se s vremenom i porastom nivoa igrača uslošnjava i raste, ali u početku to može biti npr. samo individualni košarkaški trener ili samo kondicioni trener. Bitno je da je dobronameran, posvećen, strpljiv i zna svoj posao! Pod tim se, pored znanja iz košarke i teorije sportskog treninga, podrazumevaju i znanja iz drugih disciplina, više ili manje povezanih s košarkom. Potrebno je da bude osoba od integriteta i poverenja. Ono što je veoma važno jeste da svi treneri, a pogotovo oni koji rade s mladima, podstiču kod igrača samosvest i važnost njihove uloge u celokupnom sistemu košarke. Treneri imaju dužnost da razvijaju svest o tome da igrači nisu samo puki izvršioци naredbi i neko ko samo sluša, već daleko važniji element tog sistema koji u nekim situacijama preuzima ulogu glavnog upravljača. Odgovori, pitanja, komentari, sugestije ili predlozi tako obučenog i tako vaspitanog igrača su neprocenjivi i njihov izostanak je apsolutno nenadoknadiv gubitak u procesu ispunjenja maksimalnih potencijala igrača. S druge strane, i treneri treba da prate svoju karijeru i saraduju sa svojim timom ljudi, i kao i kod igrača, to je bitan faktor za dugoročni uspešan rad, ali to je već neka druga tema...

Imajući sve u vidu, očigledno je da se svake sezone mora dodatno raditi. Taj dodatni rad se, između ostalog, može sprovesti u pomenutom prelaznom periodu, koliko god da je on već preopterećen. Neophodno je uložiti dodatni napor i postaviti i druge ciljeve i zadatke od onih osnovnih koji su odavno definisani u teoriji sportskog treninga, a tiču se prelaznog perioda. Taj period je upravo vreme kada taj lični tim ima mogućnost da sprovede svoj deo programa. To je uvek usklađeno s jedne

strane s potrebama konkretnog pojedinca (sadašnjim, ali pre svega budućim), a s druge strane s periodizacijom kluba ili reprezentacije za koje nastupa. To je prostor za nadoknadu i ispunjenje osnovnih principa treninga, a to su individualizacija (prilagoditi sve pojedincu) i usmerenost ka maksimalnom dostignuću (treniranje s ciljem omogućavanja postizanja maksimuma u periodu karijere kada je to optimalno).

Jasno je i niko i ne očekuje da je u klubu moguće u potpunosti ispoštovati pomenute principe. Košarka je timska igra i veoma je teško pomiriti sve, ali upravo tu i leži dodatna snaga argumenta da je lični tim potreban. U tom smislu, pored neposrednog planiranja i programiranja treninga u prelaznom periodu, kada je igrač van kluba (ili reprezentacije), taj lični tim permanentno prati igrača i dok je u klubu. Naravno, to važi samo ukoliko u klubu nema nekoga ko je zadužen za taj konkretni deo posla. U drugim situacijama kada su obezbeđeni svi potrebni uslovi, hijerarhija postoji i jasno je ko je prvi. Međutim, i tada, gde god i kad god ima prostora da se trenazne ili vantrenazne aktivnosti individualizuju (ne ometajući plan i program rada kluba), da se to i učini. Bilo da je to „slobodni“ uvod u trening pre samog početka ekipnog treninga u smislu prevencije, aktivacije i pripremanja organizma za trening, ili je to izlaz iz treninga, ili dopuna već postojećeg treninga u smislu ispunjavanja srednjoročnih ciljeva i zadataka ili nešto drugo. U interesu svih, a pre svega svakog košarkaša, jeste da on bude zdrav, što spremniji i na raspolaganju svom klubu ili reprezentaciji. Nema potrebe napominjati da povreda nije samo problem za konkretnog igrača koji se povredio već i za ekipu, i to ne na operativnom nivou – što je očigledno, već pre svega sa stanovišta ekipne sportske forme i narušavanja svega onoga što je izgrađeno.

Lako je izračunati da igrač koji nastupa u nacionalnoj ligi, kupovima, reprezentativnim prozorima i Evroligi, zajedno sa prijateljskim utakmicama u klubu, i svuda odi-

gra maksimalan broj utakmica, dolazi do brojke od skoro 100 mečeva od avgusta do kraja juna. Ako se tome doda i nastup na Svetskom prvenstvu (početkom septembra, iako se na to može gledati kao na novu sezonu, što je dodatni problem jer praktično nema ni prelaznog ni pripremnog perioda za novu sezonu u kojoj ponovo sledi sve isto), brojka se još više povećava. Tu nije samo problem u velikom broju utakmica već u periodizaciji takve sezone i tome šta i kako raditi u sezonama koje dolaze. Imajući navedeno u vidu, očigledno je da taj igrač mora imati oko sebe tim stručnjaka koji će celim procesom upravljati i pre i nakon što se sva navedena takmičenja završe. Ukoliko se zna kolika se opterećenja očekuju, i plan će podrazumevati rad u tom pravcu. Ali ne samo plan te konkretne sezone već i rad u prethodnim, kao i rad u narednim sezonama. Šira slika! Sve navedeno je apsolutno moguće sprovesti jer postoje primeri iz prakse koji potvrđuju prethodni tekst. Isto važi i za mlađe igrače koji igraju na nižem nivou, imaju manje utakmica i manje ciljanih perioda. To se može pretpostaviti jer je i taj njihov, uslovno rečeno, niži nivo samo korak napred u njihovim individualnim karijerama i za njih predstavlja veliko opterećenje koje verovatno prevazilazi njihove trenutne nivoe adaptacije, što je već opasna zona.

Očigledno je da će nove okolnosti dovesti do nekih promena. Određeno vreme mora proći dok se nova rešenja ne provere i ne ustale kao optimalna i opšteprihvaćena. Jedno od mogućih odgovora struke je svakako i dugoročno i individualno planiranje sa košarkašem u centru pažnje. Bez obzira na ostala potencijalna rešenja novonastalih i novonastajućih okolnosti, to je neminovnost koja nas očekuje i koja se nikako ne kosi sa eventualnim drugim rešenjima. Stručan i metodičan rad je taj koji će na duže staze sigurno doneti rezultat, jer će samo u tom slučaju svaki mladi košarkaš ostvariti svoj pun potencijal (koliko god on bio), i to u periodu kada mu je vreme! Ništa ne može i ne sme preko reda. ●

Lako je izračunati da igrač koji nastupa u nacionalnoj ligi, kupovima, reprezentativnim prozorima i Evroligi, zajedno sa prijateljskim utakmicama u klubu, i svuda odigra maksimalan broj utakmica, dolazi do brojke od skoro 100 mečeva od avgusta do kraja juna. Ako se tome doda i nastup na Svetskom prvenstvu (početkom septembra, iako se na to može gledati kao na novu sezonu, što je dodatni problem jer praktično nema ni prelaznog ni pripremnog perioda za novu sezonu u kojoj ponovo sledi sve isto), brojka se još više povećava.

Specifične situacije u radu sa visokim igračima u NBA

Za početak, hteo bih da zahvalim UKTS na prilici da prenesem neko svoje iskustvo i razmišljanja vezano za rad s visokim igračima u NBA. Ovom prilikom pričaću o specifičnim košarkaškim situacijama na kojima se radi s visokim igračima (koncept rada s visokim se može prenети i na spoljne igrače). Pomenuću i osnovne košarkaške tehnike koje možemo da koristimo u tim situacijama. Svaka dublja objašnjenja vezano za tehnike su teške za objašnjavanje u pisanoj formi, a takođe i zavisе od paketa tehnike svakog igrača pojedinačno (paket tehnika se pravi prema njegovim fizičkim i tehničko-taktičkim sposobnostima).

Temu bih otvorio sa tendencijama moderne košarke:

1. Tranzicioni i rani napadi su dominantni.
2. Igra je sve više slobodna (bez čvrstih napada) i zasniva se na principima read&react (čitanju i reagovanju na odbranu), drive and kick (držanje energije u napadu) s brzim odlukama (0,5 mentality). Takva košarka daje mnogo više opcija u napadu i teža je za scouting protivničke ekipe.
3. Igra se bespoziciona ili višepoziciona košarka.
4. Svaki igrač se u svakom trenutku na terenu se može naći u drugačijoj poziciji. Prema tome, mora da bude sposoban (ili osposobljen) tehničko-taktički da igra s te pozicije.

5. U odbrani je idealno ako je tim u mogućnosti da preuzima od X1 do X5, pogotovo on ball screens.

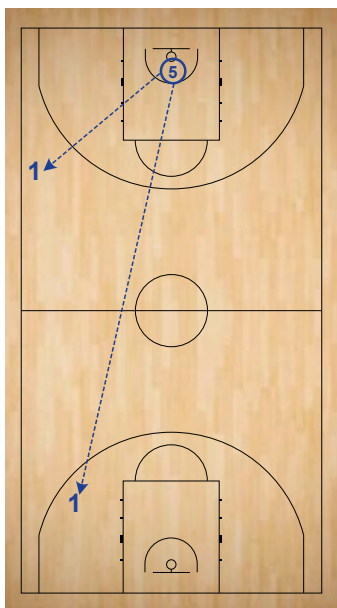
● **Tranzicija, trčanje bez lopte, early post, search**

Prvo na čemu se insistira jeste da nakon skoka u odbrani, pri doskoku, igrač bude okrenut ka bočnoj liniji i vidi ceo teren. To mu otvara mogućnost za brzi prvi pas, bejzbol pas i/ili pas za dve ruke iznad glave (D1a). Nakon otvaranja prvog pasa i trčanja u kontru, insistira se da prva tri koraka budu pun sprint da bi se ostvarila prednost u odnosu na odbrambenog igrača (D1). Ako je odbrambeni igrač u reketu, imamo opciju deep seal (D2) ili ako je odmah iza, imamo opciju seal behind (D3). Kod deep seal su tehnike „plivanja” radi boljeg pozicioniranja, zakoraka u prijemu lopte i counter up&under. U zavisnosti od individualne prednosti igrača (da li je igrač fizički dominantniji u odnosu na odbrambenog igrača) i, naravno, timske taktike, može da ide na post (early post up) (D4) ili da prazni stranu i čita s dunkera (D5) (D6). Naravno, ovo su osnovne opcije koje mogu dalje da se razvijaju.

● **Tranzicija, visoki igrač je ballhandler (vuče kontru)**

Ako igrač nakon skoka nema slobodnog igrača ispred sebe, on povlači loptu u tranziciju, igra kao bek. Nakon ovakve situacije odbrana najčešće nije nameštena, nemaju load to the ball, pa mu se otvara mogućnost da napadne 1 na 1 (D7). Driblinzi koji daju najbolje rezultate

Košarka igra koja se konstantno menja, evoluira, tako da se i način rada i projekcija igrača moraju prilagođavati tim promenama

D 1a

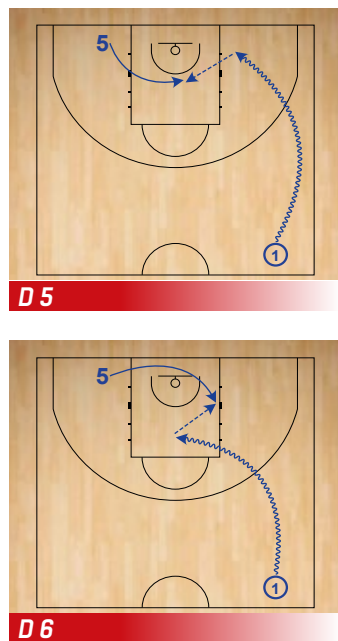
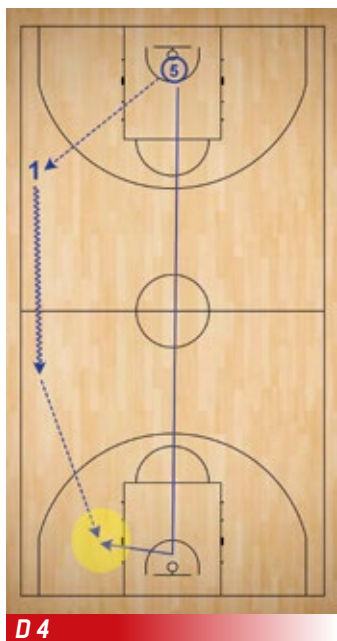
D 1

D 2

D 3

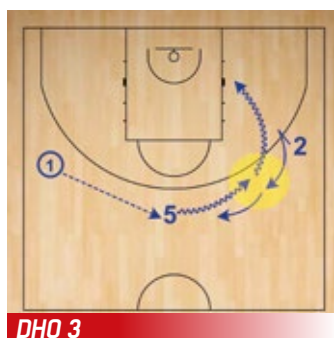
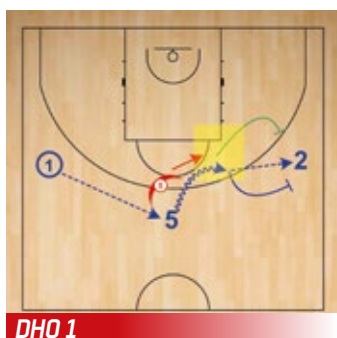
tate i najlakše se savlađuju su oklevajući (hesitation) i counter iza leđa ili rolling, takođe visoki može da opereti stranu i transformiše igru u post up/iso, backdown (D8).

● Rani napadi:

Ako je visoki igrač bez lopte, onda može da ide u drag, early step up, screen away, dive. Ako je sa loptom, može da ode u DHO (DHO 2) ili da igra P&R kao ball handler (P&R D1). Early step up daje odlične rezultate. Bitan detalj je kad igrač trči ka obruču (rim run), napravi brzi okret oko nivoa penala, napravi rastojanje u odnosu na odbrambenog, promeni ugao blokade (flip the screen) i uđe u rani step up (P&R D2). Detalj za DHO i P&R igru ću pojasniti u nastavku.

● DHO

U DHO situacijama je bitno je da visoki napravi prednost u odnosu na odbrambenog igrača. Nakon prijema lopte, jedan od načina da se pravi prednost je da se driblingom napadne dubinu i sa shuffle pasom, nakon kontakta sa odbranom, da se napravi rastojanje u odnosu na odbranu, nakon čega se ide u blok ili menja ugao blokade (flip) (DHO 1). Naravno, da bi se napravilo rastojanje, može se koristiti i finta polaska u suprotnom smeru. Ako se ulazi iz tranzicije, onda se oklevajućim (hesitation) driblingom pravi rastojanje na sličan način (DHO 2). Još jedna opcija na kojoj treba raditi je DHO keep situacija, kada igrač s loptom zadrži dribling i ode u prodor (DHO 3). Counter je rolling. U DHO situacijama treba raditi i na pasovima (DHO 4). Pas od zemlje i counter davanje spoljašnjom rukom.

● P&R/P&P

U P&R situacijama igrač treba biti obučen da igra iz rola, short rola i P&P.

Kod rola na obruč razlikujemo sledeće tehnike (P&R1): lob, brza završnica, over the top, deep seal (ako spoljni doda na perimetar). Dvokorak i euro step kao counter, bez driblinga, ako primi loptu malo ranije.

Jedna od opcija u rolu je i gortat screen, kada visoki nakon snake driblinga beka napravi blok na X5 (seal) da bek može da ode u prodor (P&R 6).

Kod short rola (P&R 2): Prodor iz driblinga (close out/catch and go), rolling i eurostep su counteri, floater, šut s poludistance. U slučaju da odbrana hard stunt sa strane pomoći, koristi se pas na perimetar. Nakon pasa visoki može da prati pas i ide u spr (P&R 3) ili da se uvali u reket (deep seal) (P&R 4). Jedan od pasova koji se koristi je i pas igraču koji utrčava (cutteru). Kod P&P situacije, u slučaju da nema šut za 3 (ili nije dobar šuter), nastavak je close out (catch&go) ili DHO na drugoj strani (P&R 5).

● Post up/Iso/Nail Iso

Neki od osnovnih ulazaka u ove pozicije su Early post up (backdown), nakon UCLA cut, baseline screen, diagonal screen ili preuzimanja. Ne bih se bavio specifičnim tehnikama koje igrač koristi (paket tehnika na postu), jer kao što sam već pomenuo, za svakog igrača je drugačiji paket i to bi već bila neka druga tema. Ono

što bih napomenuo je da igrač koji primi loptu na postu/ Iso (ili nail) mora da bude u stanju da igra licem, bokom i leđima, kao što bi rekao Dragan Dragosavac. Koju tehniku će upotrebiti, zavisi od individualne taktike (gde je najjači), pozicije gde je primio loptu na ivici reketa, Karl Maloun area, Nail (POST 1) i odbrambenog igrača (ko ga čuva). U slučaju da se ne oseća da može da reši 1 na 1, visoki ima opciju ulaska u uphill DHO, nakon čega ponovo aktivira 2 na 1 situaciju ili mismatch (POST 2).

● Skok u napadu

Jedna od situacija na kojima svakako treba raditi je i skok u napadu. Uglovi iz kojih se najčešće radi su uglovi u kojima se igrač nalazi nakon rola/DHO (SPR, STEP UP, HPR), sa dunkera. Tehnike koje se koriste su plivanje i ugravanje.

Za kraj bih rekao da je košarka igra koja se konstantno menja, evoluirala, tako da se i način rada i projekcija igrača moraju prilagođavati tim promenama. U radu sa igračima treba razmišljati van ustaljenih okvira. Osnovne, jednostavne vežbe su uglavnom i najefikasnije i treba da budu prilagođene svakom igraču pojedinačno, kao i paket njihovih tehnika. Gledanje i analiza videa je sredstvo koje nam ubrzava napredak i treba ga koristiti redovno. Analiza statističkih podataka je dobar pokazatelj da li smo na pravom putu. ●

U radu sa igračima treba razmišljati van ustaljenih okvira.

Osnovne, jednostavne vežbe su uglavnom i najefikasnije i treba da budu prilagođene svakom igraču pojedinačno, kao i paket njihovih tehnika.

Gledanje i analiza videa je sredstvo koje nam ubrzava napredak i treba ga koristiti redovno. Analiza statističkih podataka je dobar pokazatelj da li smo na pravom putu

P&R 1

P&R 2

P&R 3

P&R 4

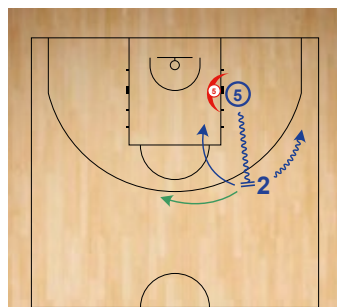
P&R 5

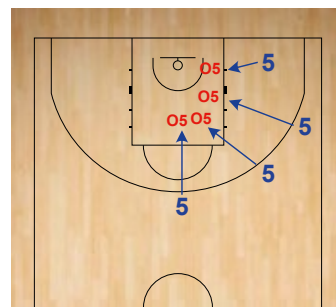
P&R 6

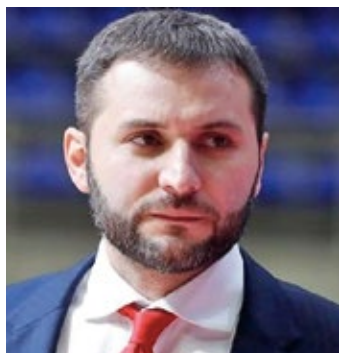
POST 1

POST 2

OREB

Tranziciona igra u napadu

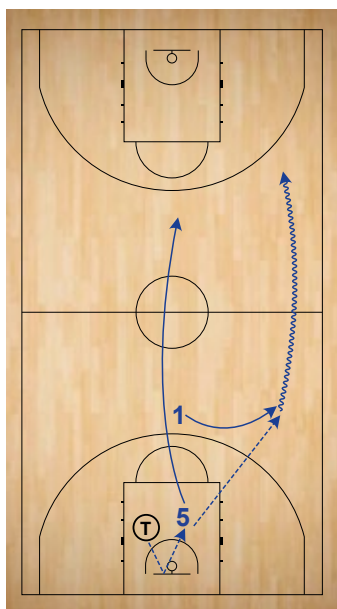
Zahvaljujući Udruženju košarkaških trenera Srbije, na trenerskim danima „Borislav Cenić“, imao sam priliku i čast da sa svojim kolegama podelim razmišljanja o tranzicionoj igri u napadu, o čemu će biti reči i u ovom tekstu. Moj utisak je da smo preuzimanjem termina tranzicija iz engleskog jezika označili svaki prelazak iz faze odbrane u fazu napada tim jednim izrazom, dok su u svakodnevnoj košarkaškoj komunikaciji sve manje prisutni termini kontranapad, sekundarni kontranapad, brzi napad itd. Čini mi se da je to jedan od razloga zašto se na treninzima sve manje pažnje poklanja ovim segmentima košarkaške igre, što se odražava i na način igre.

Ako se osvrnemo na fajnal-for Evrolige u Beogradu ili završnicu ABA lige, možemo primetiti da je ukupan procenat tranzicionih napada mnogo manji u odnosu na procenat postavljenih napada (set offense), dok je broj postignutih poena po posedu mnogo veći kod tranzicionih napada nego kod postavljenih napada, i kreće se od 1 do 1,6 poena po posedu, što je sjajno. Stoga se postavlja pitanje zašto se tranzicioni napad ne igra više. Svakako, treneri imaju pravo da izaberu sopstvenu strategiju i poredničku taktiku, u zavisnosti od svog i protivničkog tima, a praksa je pokazala da se u najbitnijim utakmicama timovi odlučuju da igraju strpljivije, na pola terena, da loptu daju u ruke svojim najboljim igračima i izaberu neku „sigurniju opciju“. Međutim, moje mišljenje je da nijedan mladi tim, a posebno juniorski i kadetski,

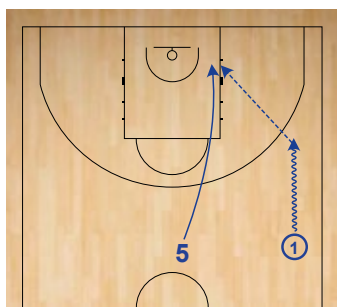
ne bi trebalo da igraju na ovaj način. Smatram da mlade ekipe moraju da igraju mnogo brže u napadu, da koriste svaku priliku, i posle defanzivnog skoka i nakon primljenog koša, da što brže napadnu protivnika u leđa, a zatim, u zavisnosti od situacije na terenu i čitanja igre, izaberu najbolju napadačku opciju. Na taj način sigurno bismo, uz kvalitetan rad, dobili bolje i kompletnije igrače, jer nije lako u velikoj brzini driblati loptu, niti dodavati i donositi dobre odluke. S druge strane, bili bismo bolje pripremljeni za ono što nas očekuje u budućnosti, a to je sve brža košarkaška igra, praktično, bez definisanih pozicija u timu (small ball). Zato je važno na ovakav način i svakodnevno trenirati, jer je košarka igra reakcije. Ukoliko mnogo razmišljamo, već igramo sporo. Veliki broj ponavljanja pomaže igračima da dođu do automatizma i brže donose odluke na terenu, a u praksi ima puno primera da brzu košarku ne igraju igrači koji su najbrži, već oni koji najbrže reaguju.

U obuci igrača vrlo je važno koristiti i analitički i sintetički metod, te vežbe podeliti u segmente 2:0, 3:0, 4:0 i najvažnije 5:0. U daljem izlaganju ću se zadržati na osnovnim opcijama 2:0, a zatim kroz 5:0 pokušati da približim ideju kako iz jednog rasporeda trčanja možemo iz kontranapada preći u sekundarni kontranapad, a posle toga i u brzi napad.

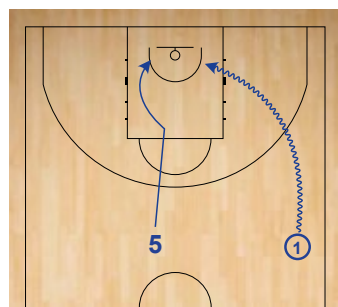
Počecu sa vežbom koju u radu koriste sve uzrasne kategorije, na svim nivoima košarke (2:0), a u kojoj trener nabacuje loptu na tablu, a igrač, uglavnom centar,

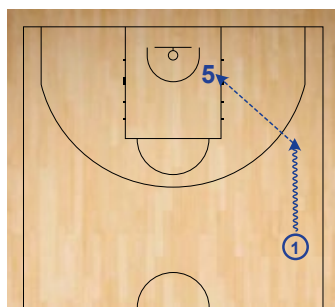
DIJAGRAM 01

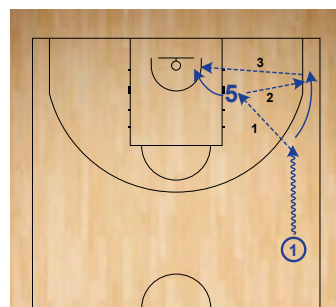
DIJAGRAM 1-1

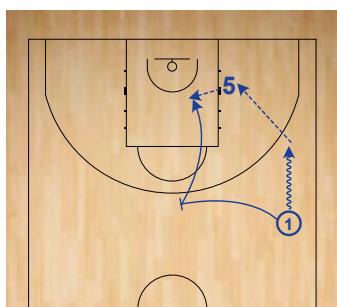
DIJAGRAM 02

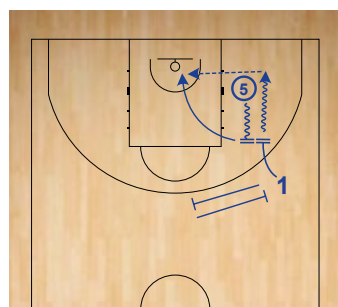
DIJAGRAM 03

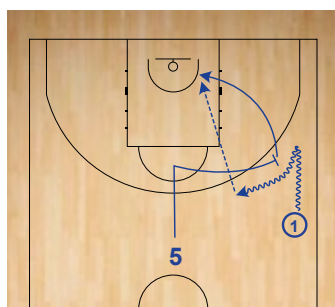
DIJAGRAM 04

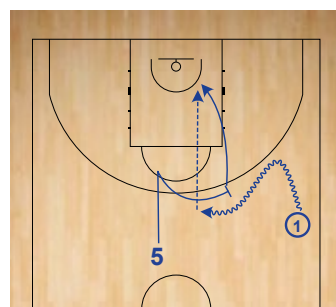
DIJAGRAM 05

DIJAGRAM 06

DIJAGRAM 07

DIJAGRAM 08

U svakodnevnoj košarkaškoj komunikaciji sve manje prisutni termini kontranapad, sekundarni kontranapad, brzi napad itd.

hvata loptu i otvara prvi pas (**dijagram 1**). Kao što sam u prvom delu teksta naglasio, smatram da je brza reakcija najvažnija i da najveću prednost možemo da iskreiramo u prve tri-četiri sekunde ili tri-četiri driblinga. Zadaci za igrače bi bili sledeći:

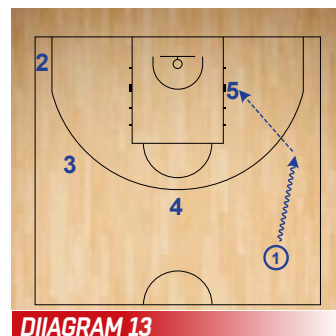
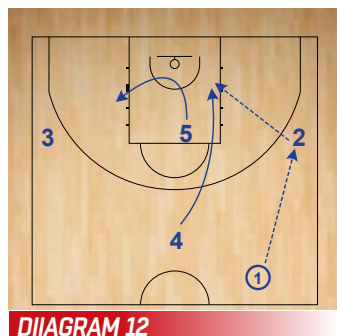
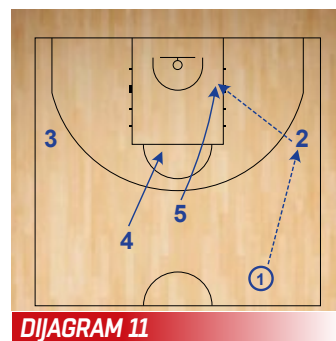
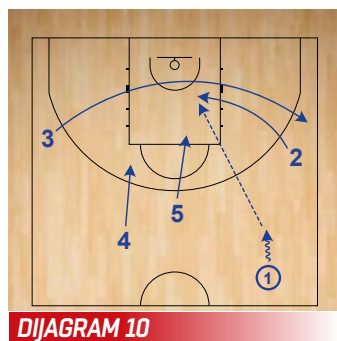
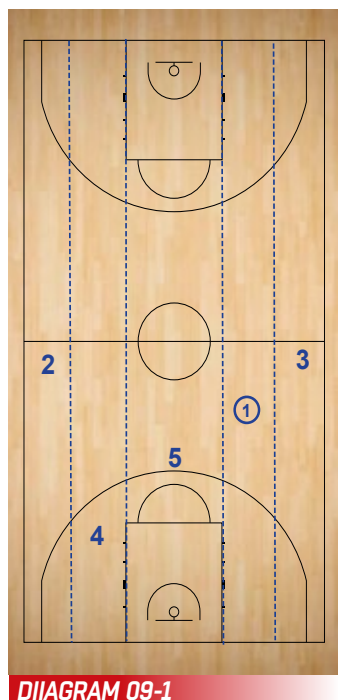
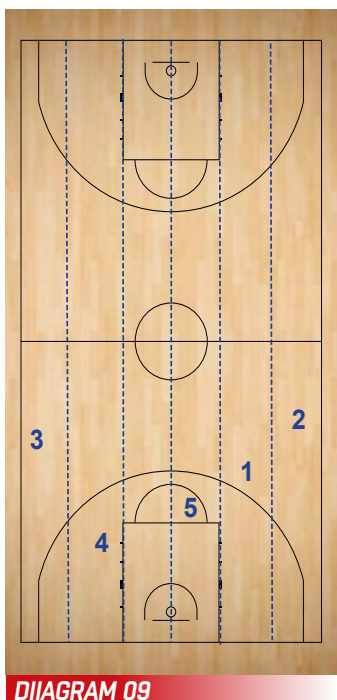
Visoki igrač (5) mora da uhvati loptu u najvišoj tački, da već u skoku izotira telo i ima pogled ka otvorenom terenu te da, ukoliko je sposoban, još iz skoka doda loptu saigraču. Igrač koji otvara prvi pas (1) trebalo bi da prilikom otvaranja koristi i vizuelnu i zvučnu signalizaciju, tj. da jasno da signal rukom i glasom (npr. lopta, lopta, lopta) i po prijemu lopte što brže napravi prva dva ili tri driblinga, kojima će iskreirati prednost. Prilikom otvaranja prvog pasa igrači imaju dve opcije. U prvoj, koja je

brža, igrač prima loptu u tzv. letu i odmah ispred sebe ima dobar pregled igre i otvoren teren. Ovo je moguće ukoliko loptu prima u prostoru između dva lakta reketa. Ukoliko igrač loptu prima od lakta reketa i što bliže bočnoj liniji terena, ja lično tražim da loptu primi zadnjim pivotom, posle čega bi imao pogled ka terenu ispred sebe. Ovaj način je sporiji, ali se u praksi pokazao kao mnogo sigurniji.

Na ovim detaljima je potrebno insistirati prilikom izvođenja svake vežbe, dok se u završnici vežbaju različite opcije napada.

Pa tako, na primeru slike 11, visoki igrač trči kroz sredinu, kao prvi trailer dobija loptu od igrača br. 1 i završava na košu. Zatim imamo opciju gde igrač s loptom, posle promene ritma i zamišljene igre 1 na 1, prodorom završava na košu, dok igrač br. 5 prati prodor svog saigrača (**dijagram 2**). Veoma važna opcija u tranziciji je prijem lopte na niskom postu. Važno je razlikovati situacije kada se lopta prima u reketu i van njega, jer od toga zavise dalje aktivnosti igrača (dijagram 3, 4, 5, 6). Takođe, iz igre 2:0, ponmenućemo dve pick and roll opcije: early PnR, koji se igra na tzv. praznoj strani (**dijagram 7**), i early elbow PnR (**dijagram 8**). Ovo su opcije koje ćemo dalje koristiti i u vežbama 5:0.

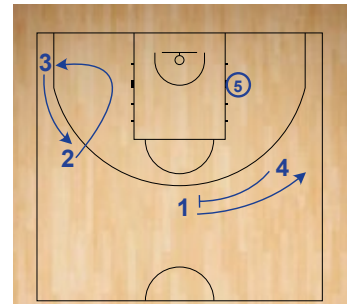
Ono što smatram da je važno je da linije trčanja budu jasno definisane, da svako od igrača ima svoj koridor i da bez obzira na to koji je početni raspored, brzo pronađu svoje mesto. Volim da lopta bude u drugom koridoru, pomerena malo sa strane, kako bi se centralni deo terena ostavio visokim igračima (**dijagram 9**). Po otvaranju prvog pasa, igrači br. 2 i br. 3 trče što je brže moguće u kontranapad, sa zadatkom da stignu do dubokog kornera (**dijagram 10**). Iz ovog rasporeda trčanja, svaki od 5 igrača na terenu može da završi napad. Prvi trailer (**dijagram 11**), drugi trailer (**dijagram 12**). Ako ne možemo da završimo napad na neki od izloženih načina, želimo da, ukoliko je to moguće, loptu spustimo na low post što bliže košu. Od svojih igrača tražim da razlikuju situacije kada se lopta prima sa dve noge u reketu, gde od igrača tražim da ostanu u

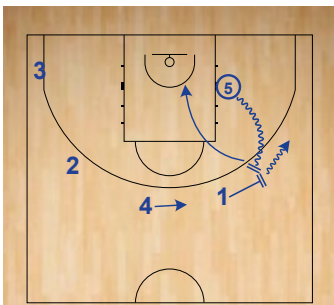
dobrom spacingu (**dijagram 13**), i kada se lopta primi sa dve noge van reketa, kada od svojih igrača tražim da igraču s loptom pomognu i omoguće da igra 1 na 1, tako što će imati saradnju kako na strani lopte, tako i na strani pomoći (**dijagram 14, 14.1, 14.2**). Takođe, smatram da igrači moraju biti obučeni da prepoznaju vrstu odbrane, pa tako, ukoliko odbrana na low postu igra u tzv. frontu, prva opcija u tranziciji je svakako high low igra (**dijagram 15 i 16**). Ukoliko nešto od navedenog ne može da se odigra, sledi prenos lopte na drugu stranu, preko drugog trailera (4), a meni svakako interesantna opcija je dupli back door (**dijagram 17**). Sledeća opcija bi bila tzv. PnR motion, akcija koju mnoge ekipe igraju i koja je logičan nastavak iz ovog rasporeda (**dijagrami 18, 18.1, 18.2, 18.3**). Takođe su prikazane dve zanimljive opcije za brzu realizaciju šutem za tri

poena (**dijagrami 19 i 19.1**), kao i brza realizacija za dva poena, što bliže košu (**dijagram 19.2**) Tranziciona opcija koju volim da igram sa svojim timovima, a koja odgovara ovom rasporedu o kome je bilo reči, jeste tzv. drag PnR, koja ostavlja mnogo različitih opcija za brzu i dobru realizaciju, a neke od tih opcija mogu se videti na **dijagramima 20, 20.1, 20.2 i 20.3**.

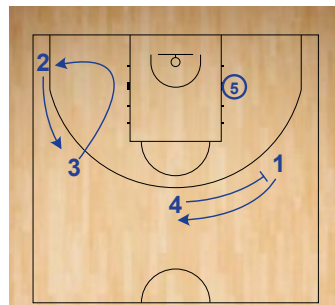
Da bi timovi igrali na ovakav način, važno je svakodnevno, na treningu, insistirati na detaljima i zahtevati od igrača da u svakoj situaciji što pre pređu iz faze odbrane u fazu napada. Takođe, jako je važno kod mladih timova da treneri budu svesni i spremni da će ovaj način igre, bar u početku, doneti određeni broj grešaka, ali to ne treba da bude razlog da se od njega odustane. Naprotiv, potrebno je istrajati i raditi na ispravljanju grešaka, u kom slučaju će rezultati sigurno doći. ●

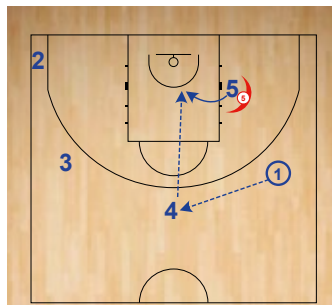
DIJAGRAM 14

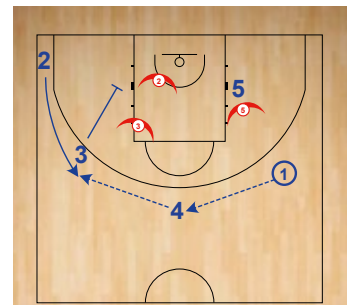
DIJAGRAM 14-1

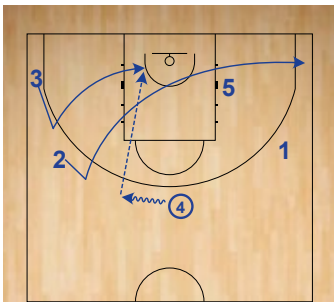
DIJAGRAM 14-2

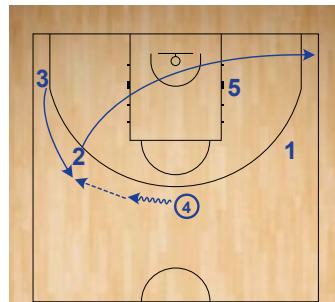
DIJAGRAM 15

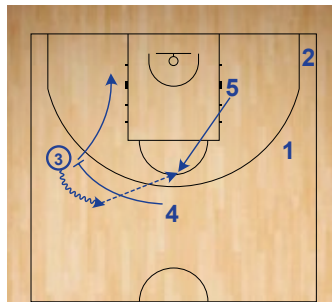
DIJAGRAM 16

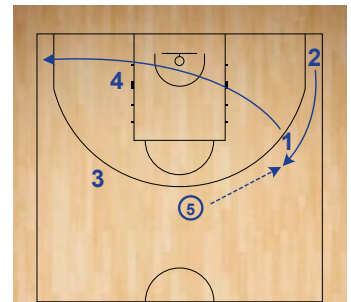
DIJAGRAM 17

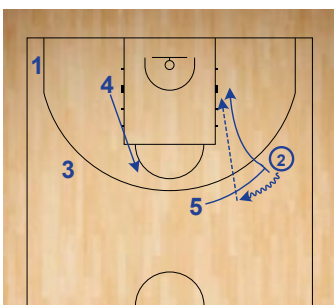
DIJAGRAM 18

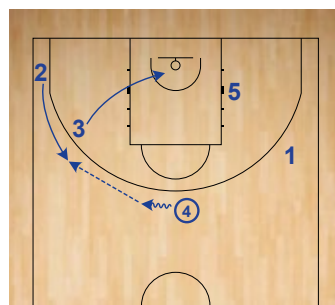
DIJAGRAM 18-1

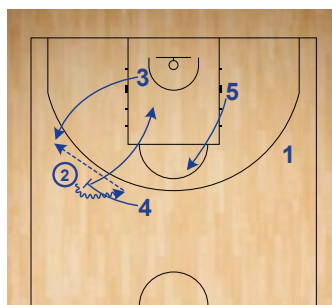
DIJAGRAM 18-2

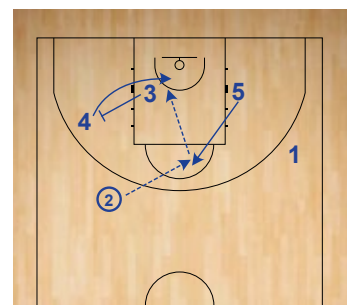
DIJAGRAM 18-3

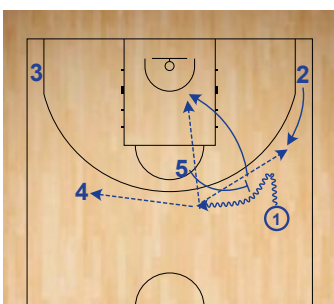
DIJAGRAM 19

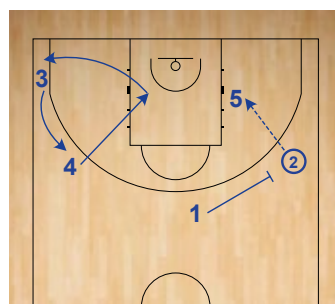
DIJAGRAM 19-1

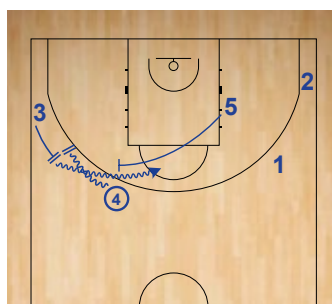
DIJAGRAM 19-2

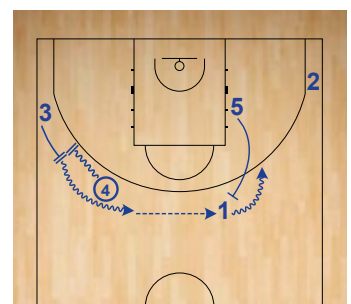
DIJAGRAM 20

DIJAGRAM 20-1

DIJAGRAM 20-2

DIJAGRAM 20-3

Odbrane u odnosu na ekstremno dobre napadače

Nakon dugogodišnjeg rada u ligi u kojoj postoje timovi gde je jedan igrač apsolutno dominantan i od kog zavisi celokupna igra tima, došao sam u situaciju da za takve igrače moram da postavim nešto drugačije od regularne systemske odbrane. Takvi igrači postoje u svim ligama, počevši od NBA, Evrolige, (Micić, Larkin, Sved). Dakle, pričamo o napadačima koji u svom napadačkom talentu imaju jako veliki asortiman rešenja, kako za sebe, tako i za svoje saigrače. Shodno tome, znamo da će takvi igrači po pravilu uvek biti izbor protivničkog trenera za ključne momente, pogotovo u završnici utakmice. Za te specijalne situacije treba da imamo pripremljenu odbranu.

Kada je reč o takvom tipu igrača, postoje dileme, a to je da li takvog igrača čuvati već uspostavljenom timskom odbranom i fokusirati se na ostale da ne ostvare svoje uobičajene učinke ili iznad njih, ili da se celokupna odbrana fokusira na najboljeg i najuticajnijeg igrača. Moja odluka je uvek bila zaustaviti, kako mi treneri to kažemo, motor ekipe. Razlog za to je vrlo jednostavan: ne želim da zavisim od raspoloženja jednog sjajnog napadača, već da probam sam da utičem na sopstvenu sudbinu i nateram ga da igra onako kako ja to želim, što je negde i osnova moje odbrambene filozofije. Da kroz odbranu dovodimo napad u pozicije koje mi želimo i na koje smo spremni. Jer u suprotnom, ako ste stalno reakcija na napadačku akciju, jako retko kontrolišete stvari u današnje vreme, kad postoji sve više veoma dobro tehničko-taktički obučanih napadača.

Postoji više tipova dominantnih igrača na različitim pozicijama, ali u ovom tekstu će tema biti postavljanje odbrane u odnosu na igrača koji je odličan ball handler, u igri 1 na 1, kao i pick and roll igrač, što automatski implicira veliki uticaj na igru celog tima.

Shodno tome, odbranu u ovim situacijama možemo da podelimo na dve faze:

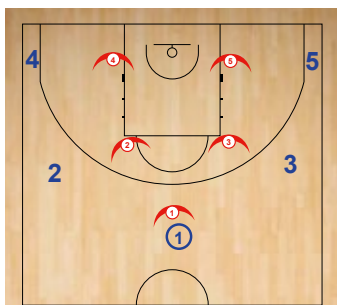
- Prva faza je odbrana na tom igraču dok nema loptu i pokušava da je primi
- Druga faza je u trenucima kada ima loptu u rukama.

Čuvanje bez lopte je u teoriji najbolja odbrana, ali je nemoguće sprovesti je tokom cele utakmice. Ukoliko u što većoj meri budemo uspešni u tom segmentu, dovedimo igrača u nepovoljniji položaj i olakšavamo našoj odbrani. Da bismo to što bolje izveli, naravno da će izbor odbrambenog igrača pasti na našeg najboljeg igrača u odbrani. Možemo navesti primer Branka Lazića kao jednog od najkvalitetnijih igrača na toj poziciji kada je u pitanju odbrana bez lopte. Drugi deo takve odbrane podrazumeva i pomoć ostalih saigrača jer je često neophodna pomoć blokadama, pritiskom na dodavača, dužom pomoći, čuvanjem leđa od lob dodavanja i dobrom komunikacijom.

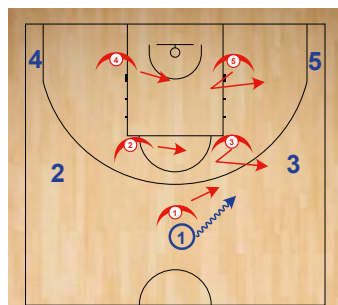
Najčešće situacije prijema lopte su kroz individualno demarkiranje 1 na 1. Ključnu ulogu u ovoj situaciji ima odbrambeni igrač kojeg smo izabrali da svojom pozicijom tela, ruku i nogu oduzme inicijativu napadaču.

Druga situacija je nešto kompleksnija u kojoj napadač koristi blokade za prijem lopte. S obzirom na to da najmanje dva ili tri igrača pomažu u prijemu lopte, apsolutno je neophodno da dva ili tri igrača budu aktivna i pomognu u otežavanju prijema lopte. Tako možemo izdvojiti situacije kada se blokade dešavaju na strani lopte, gde pomoć visokog igrača ili bilo kog igrača koji postavlja blokadu mora da bude aktivnija i dugotrajnija, dok, recimo, u blokadama koje se dešavaju na strani pomoći možemo da koristimo tehniku razbijanja kretnje postavljanjem tela na pravac kretanja i menjanjem zamišljene putanje kretanja napadača. Drugim rečima, možemo da koristimo postavljanje tela da napadača usmeravamo

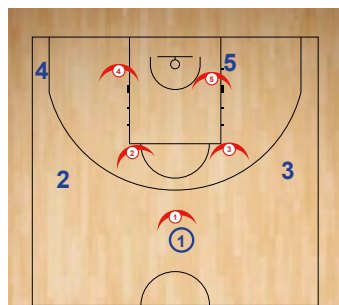
Moja odluka je uvek bila zaustaviti, kako mi treneri to kažemo, motor ekipe. Razlog za to je vrlo jednostavan: ne želim da zavisim od raspoloženja jednog sjajnog napadača, već da probam sam da utičem na sopstvenu sudbinu i nateram ga da igra onako kako ja to želim, što je i osnova moje odbrambene filozofije.

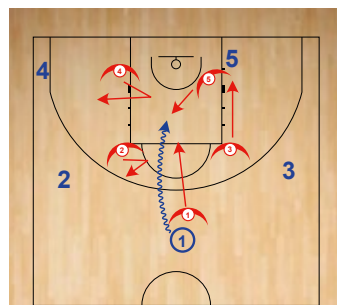
DIJAGRAM A1

DIJAGRAM A2

DIJAGRAM B1

DIJAGRAM B2

na njegovu slabiju napadačku stranu ako smo analizom došli do takvih zaključaka dok igrač koji je na lopti usmerava dodavanje suprotno od napadača (npr. napad iz dijamant rasporeda).

I poslednja situacija u prijemu lopte je prilikom uručjenja, što je poprilično kompleksna saradnja za odbranu i zahteva posebnu analizu i timsku odbranu, ali to je tema za sebe pa je nećemo sada obrađivati.

Sledeća faza je situacija u kojoj igrač ima loptu u svom posedu i taj deo igre takođe možemo da podelimo na nekoliko segmenata: prostor u kojem ima loptu, tip završnice (da li je u pitanju izolacija, odnosno igra 1 na 1 ili igra 2 na 2) i vreme preostalo za napad.

Prvi deo gde možemo da utičemo na napadača je prednje polje, gde igrač nije direktno opasan po koš. Moguće je korišćenje udvajanja sa odabranim igračima, lažnog udvajanja s najbližim igračem ili zonskog presinga kako bismo naterali igrača da izbacilo loptu i tako ponovo dođemo u situaciju da igramo odbranu bez lopte. Na ovakve napadače ne gledamo samo kroz jednu situaciju u toku utakmice već tokom čitave utakmice pokušavamo da otežamo svaku njihovu kretanju i time ga energetski trošimo i dovodimo u stanje umora koje smanjuje njegove performanse.

Drugi deo je u zadnjem polju, gde je igrač direktno opasan po koš. Fokus odbrane je na dve situacije, 1 na 1 (u daljem tekstu izolacija) i igra 2 na 2 (u daljem tekstu pick and roll).

Kada je reč o izolaciji, i tu imamo različite pozicije na terenu gde se odvija sama igra, kao i različite rasporede ostatka tima u napadu. U odnosu na te faktore postoje različite taktike i pristupi kod različitih trenera. Ovde ćemo prikazati nekoliko situacija i to kako sam ja od mojih timova želeo da reaguju.

Prva situacija (**dijagram A1**) jeste kada imamo izolaciju za najboljeg napadača na centralnoj poziciji sa ostatkom tima koji je raspoređen široko po liniji za 3 poena. U ovoj situaciji tražim od svojih igrača da igraju packline odbranu, s naglaskom na dobroj poziciji od samog starta kako bi napadaču apsolutno smanjili prostor za izolaciju. Pozicija je dosta bliže lopti od uobičajene odbrambene pozicije u odnosu na loptu, želim da su u otvorenom stavu i sa raširenim rukama kako bi smanjili potencijalna direktna dodavanja po dubini. U trenutku same igre očekujem da budu veoma aktivni i učestalom pomeranjem ka lopti i od nje (STUNT) pomognu našem najboljem odbrambenom igraču (**dijagram A2**). Prednost odbrane u ovakvim situacijama je smanjen prostor za igru, kao i to što se ne ulazi u velike timske rotacije. Mana u ovim situacijama je to što nema jasno definisanog igrača direktno odgovornog za pomoć, pogotovo ako je napa-

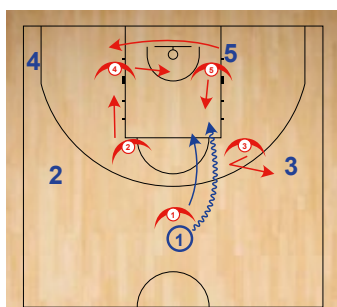
dač dobar šuter sa velikih distanci. Sve ovo, naravno, može biti dopunjeno informacijama koje su vezane za individualne karakteristike napadača, usmeravanje na slabiju ruku, na ruku iz koje ima slabije procenete realizacije, njegovu brzinu, lošije dodavanje.

U drugoj situaciji imamo isto izolaciju sa centralne pozicije, ali s rasporedom u kom imamo visokog igrača ispod koša (**dijagrami B1, B2, B3**). Kao i u prethodnoj situaciji, tako i u ovoj primenjujemo principe packline odbrane i koristimo individualne karakteristike koje mogu da nam pomognu u odlukama kako da čuvamo najboljeg igrača. Glavna prednost u ovakvom rasporedu je što možemo da budemo veoma agresivni na loptu s tendencijom da teramo napadača na prodor i oduzmemo mu opciju šuta sa distance jer znamo da imamo visokog igrača ispod koša i spremne rotacije u slučaju pomoći. S druge strane, mana u ovakvim situacijama je što postoji veliki broj rotacija kod kojih se javlja mogućnost kašnjenja. Zato je to nešto što je obavezan deo svakodnevnog trenajnog procesa, da bi se stvorile automatske reakcije i dobre navike.

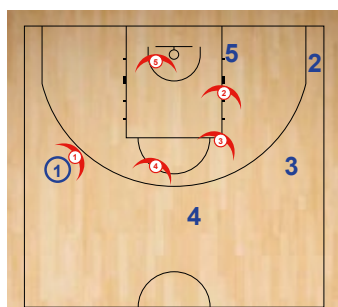
Kada je reč o izolacijama s krilnih pozicija, razlikujemo dva najčešća rasporeda koja su sa opterećenim ili praznim kornenom (**dijagrami C1, C2, C3**). I dalje je osnovni princip packline odbrana, ali s dodatnom informacijom da lopta ne uđe lako u sredinu. Dakle, pored veoma agresivne odbrane igrač na lopti pokušava da loptu gura ka korneru (ne totalno usmeravanje ka košu). Najveća prednost odbrane kada je u pitanju izolacija sa ove pozicije je dozvoljena veoma velika agresivnost na lopti, čime se može oduzeti opcija šuta napadaču zato što uvek postoji formirana snažna strana pomoći i spremne rotacije.

I na kraju dolazimo do najzastupljenijeg dela igre u modernoj košarci, a to je pick and roll igra. Postoji mnogo varijacija pick and rolla, ali najčešća je pick and roll između beka i igrača na poziciji 5 (u daljem tekstu X5), gde naš odbrambeni igrač ulazi u potencijalno najveći hendikep u odbrani. Pored standardnih agresivnih odbrana hedge i trap, čija je ideja agresivna odbrana visokog igrača na lopti i oduzimanje inicijative napadaču, da li samo na trenutak ili čak do udvajanja, ja bih izdvojio odbranu koja je meni dala dosta rezultata, a to je switch odbrana. Naravno, ne igra se pick and roll igra samo sa igračima na poziciji 5 već i sa igračima na poziciji 4. U selekciji sam se trudio da imam igrača na toj poziciji koji prvenstveno odbrambeno može da isprati zahteve agresivne odbrane i preuzme beka, igra 1 na 1 odbranu sa principima packline odbrane koju sam već pominjao. Tako će se dalji deo teksta bazirati na switch odbrani sa igračem na poziciji 5.

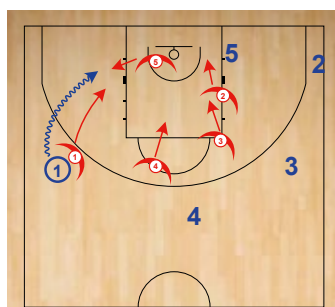
Postoji mnogo varijacija pick and rolla, ali najčešća je pick and roll između beka i igrača na poziciji 5, gde naš odbrambeni igrač ulazi u potencijalno najveći hendikep u odbrani. Pored standardnih agresivnih odbrana hedge i trap, čija je ideja agresivna odbrana visokog igrača na lopti i oduzimanje inicijative napadaču, da li samo na trenutak ili čak do udvajanja, ja bih izdvojio odbranu koja je meni dala dosta rezultata, a to je switch odbrana.

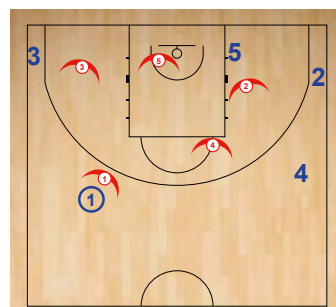
DIJAGRAM B3

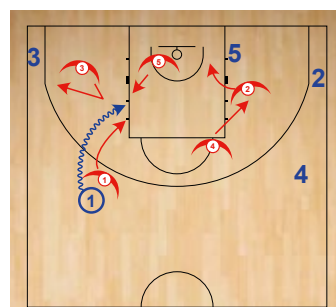
DIJAGRAM C1

DIJAGRAM C2

DIJAGRAM C3

DIJAGRAM C4

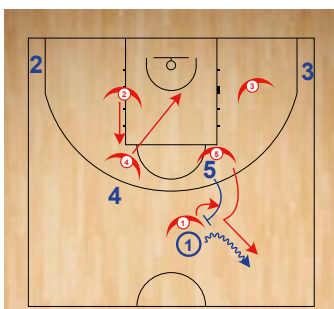
Ideja switch odbrane jeste da nateramo igrača da uđe u situacije 1 na 1 koje mi očekujemo i onda na osnovu toga imamo spremne reakcije i rotacije koje smo već opisivali. Time pokušavamo da što više vremena potrošimo napadaču i na kraju ga nateramo da se oslobodi lopte ili da igra na način na koji mi želimo, na način koji mu manje odgovara.

Ideja switch odbrane jeste da nateramo igrača da uđe u situacije 1 na 1 koje mi očekujemo i onda na osnovu toga imamo spremne reakcije i rotacije koje smo već opisivali. Time pokušavamo da što više vremena potrošimo napadaču i na kraju ga nateramo da se oslobodi lopte ili da igra na način na koji mi želimo, na način koji mu manje odgovara. Naravno, kada govorimo o switch odbrani, potrebno je da u selekciji tima imate takve igrače koji su sposobni da sprovedu ove zahteve. Ono što vidim kao prednosti ove odbrane je to što se totalno eliminišu osnovne opcije pick and roll igre, eliminiše se opcija short roll igre na hedge ili trap odbranu, oduzimanje vremena napadaču i stavljanje istog u poziciju da igra ono što smo predvideli. Ono što je najveća mana ove odbrane jeste miss match situacija u kojoj imamo najboljeg napadača sa centrom u izolaciji. Ako uzmemo u obzir da mali broj timova može u svojoj selekciji da ima igrače na poziciji 5 koji mogu miss match da brane 1 na 1, dolazimo do toga da nakon kreiranog miss matcha moramo da imamo spremne reakcije. U ovom tekstu ću vam prikazati nekoliko različitih pick and roll situacija i pravila koja sam primenjivao sa svojim timom.

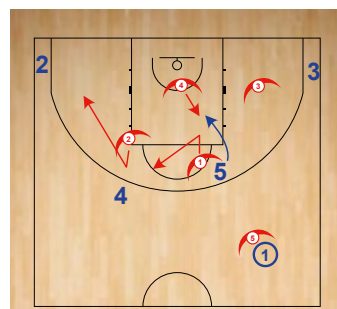
Prva situacija je iz rasporeda napada rogovi ili bilo kojeg sličnog napada. U ovakvim situacijama pravilo je bilo takvo da je uvek O4 zadužen za roll X5, dakle, u trenutku kada počinje pick and roll igra, O4 i O2 menjaju pozicije i kreiraju stranu pomoći (**dijagram D1**). Prednosti ovakvog poteza su inicijalno smanjenje unutrašnjeg miss matcha takozvanim triple switchom i bolje pozicije za kasnije rotacije, kao i kontrola skoka. Mane ovakve postavke u odbrani su eventualno kašnjenje u zauzimanju pozicija prilikom triple switch situacija, kao i sam close out O4 na nekog od protivničkih bekova. Što se same pick and roll igre tiče, bitno je da se naglasi da switch odbrana ne sme da se radi pasivno, već da O5 mora da uradi takozvani hedge switch i oduzme inicijativu napadaču i natera ga na dribling unazad i tako ga stavi u novu poziciju za napad. Tada dolazimo do dela gde imamo hendikep, ali smo napadaču oduzeli pick and roll opcije, kao i

nekoliko sekundi od napada (**dijagram D2**). Kako bismo eliminisali taj miss match, postavljamo se u osnovne principe packline odbrane. O5 ima odgovornost da drži napadača uvek na distanci od dužine jedne ruke, bilo da se on kreće unapred ili unazad, i da jednu ruku uvek drži u visini grudi napadača. Ostatak tima fokusiran je na loptu i spreman da zaštiti miss match i rotira na sledeći način. O1 kao najbliži igrač lopti na strani gde ima više igrača daje informaciju O5 da blago usmeri napadača ka njemu i sprema se za reakciju. To je veoma osetljiv momenat za celokupnu odbranu i možda najteži, jer zahteva prepoznavanje trenutka u kom želimo da krenemo u zaštitu miss matcha. Osnovna ideja u odbrani je da mi kao odbrana želimo da budemo akcija, a ne reakcija, dakle, da ne dozvolimo napadaču da započne igru 1na1 i onda da reagujemo, već da jedan momenat pre same igre krenemo u zaštitu miss matcha tako što će O1 krenuti na udvajanja i naterati napadača da se oslobodi lopte. Bitna stvar kod ovog momenta je da O1 ne dolazi na pomoć iz dubine, već sa strane i tako svojim telom i rukom otežava direktno i oštro dodavanje na sledećeg napadača. U istom trenutku O2 i O4 popravljaju svoje pozicije i spremaju se za dalje rotacije (**dijagram D3**). Nakon što smo naterali X1 da doda loptu, O5 u sprint trci ulazi u reket kako bi zauzeo svoju poziciju i dao mogućnost O4 da nastavi svoju rotaciju, dok O3 daje takođe kratku pomoć za O5. Na ovaj način naterali bismo glavnog napadača da se oslobodi lopte, oduzeli što više vremena napadu i naterali igrače koji nisu osnovne opcije u napadu da donose brze odluke u close out situacijama, gde vreme radi za odbranu (**dijagram D4**).

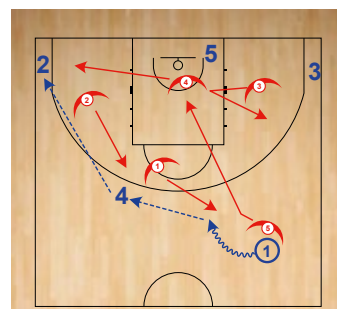
Druga i nešto komplikovanija situacija može da dođe iz istog rasporeda, ali sa X4 u kornoru na strani lopte, gde u tom slučaju imamo nekog od bekova zaduženog za roll X5 (**dijagram E1**). Tu princip zavisi i od selekcije bekova koju imate. U slučaju da je bek koji je preuzeo X5 dosta niži i fizički inferiorniji od bekova na strani pomoći, opet tražimo smanjenje tog miss matcha sa X5 sa višim i snažnijim bekom. U tom slučaju O1 izlazi na spoljnu po-

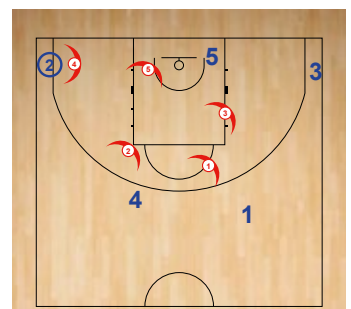
DIJAGRAM D1

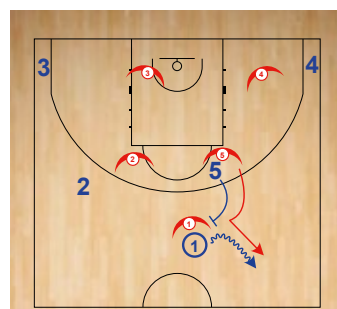
DIJAGRAM D2

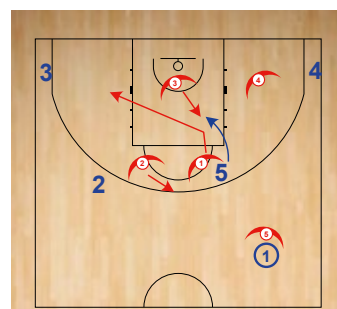
DIJAGRAM D3

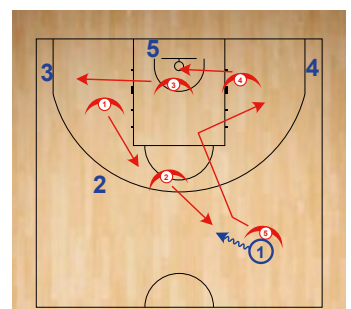
DIJAGRAM D4

DIJAGRAM E1

DIJAGRAM E2

DIJAGRAM E3

ziciju, dakle, opet koristimo triple switch u odbrani. Ukoliko su svi bekovi slične visine i snage, triple switch nije potreban, već samo dobro preuzimanje i pozicioniranje. Ovde ćemo prikazati situaciju u kojoj je potrebno preuzimanje (**dijagram E2**). Ostali principi zaštite spoljašnjeg miss matcha su isti kao i u prethodnom slučaju, osim što pri rotacijama imamo mogućnost da skratimo rotaciju O5 zamenom mesta visokih igrača (**dijagram E3**).

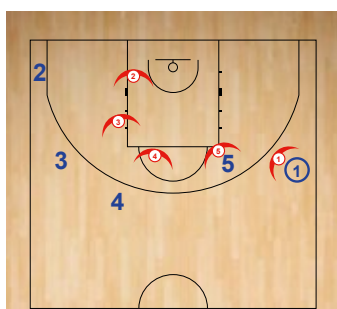
I poslednja situacija koju ćemo prikazati je pik na 45 sa praznim kornenom. (**dijagram F1**). Raspored preostala 3 igrača može da bude različit, ali kakav god on bio, osnovna ideja strane pomoći je da drugi visoki igrač O4 bude zadužen za roll X5. Tada se O4 postavlja u poziciju da kontroliše roll X5, a O2 i O3 menjaju svoju poziciju kako bi se formirao odbrambeni trougao na strani pomoći (**dijagrami F2 i F3**). Razlog za ovakav princip je da se olakša triple switch i kontroliše unutrašnji miss match. Izuzetno je važna komunikacija na stani pomoći i pravovremeno postavljanje svih igrača u adekvatne pozicije. Kao i kod prethodne dve situacije, došli smo do miss matcha koji je ovaj put pozicioniran bliže bočnoj aut liniji nego sredini. U takvoj situaciji pravilo je da napadača guramo u sredinu jer je očigledno da tu imamo sve igrače i spremni smo za rotaciju. Principi zaštite miss matcha su isti, najbliži igrač je spreman i čita momenat u kojem kreće na udvajanje, a ostali igrači u ovom slučaju rade punu rotaciju jer su svi faktički na strani pomoći (**dijagrami F4, F5 i F6**).

Poslednji faktor koji smo ranije u tekstu pomenuli je vreme. Vreme je veoma bitno jer gorenavedene odbrane možda nećemo igrati tokom cele utakmice, već samo u završnici ili tokom određenog dela utakmice. U napadu od 24 sekunde takođe razlikujemo uvodni, glavni i završni deo napada. To sve može da se podeli na periode između 7 i 9 sekundi i na osnovu tog faktora primenjujemo dogovorenu odbranu. Uvodni deo napada ćemo braniti standardnom sistemskom odbranom, dok u glavnom i završnom delu napada želimo da primenimo u ovom slučaju switch odbranu kao nešto što smatramo adekvatnim za te situacije.

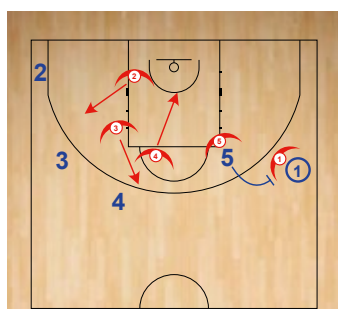

Ovo su samo neke od mnogobrojnih situacija u kojima tim može da se nađe. Naravno da tu ima puno drugih odbrana i principa koje možda koristite kao treneri, ali u ovom tekstu pokušao sam da vam prikažem neke od principa koji su meni donosili rezultate.

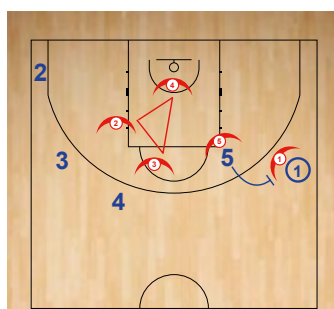
Želeo bih da zahvalim organizaciji UKTS i Generalnom sekretaru Strahinji Vasiljeviću na časti da pišem za časopis Trener, kao i da pohvalim njihov izvanredan rad i doprinos edukaciji trenera svim aktivnostima i sadržajima koje nam pružaju. ●

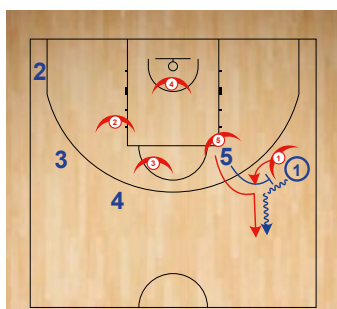
DIJAGRAM F1

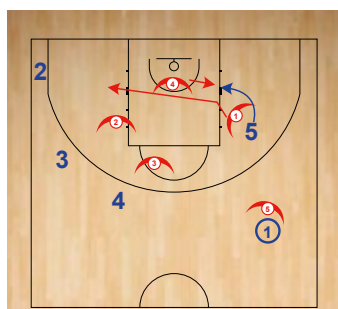
DIJAGRAM F2

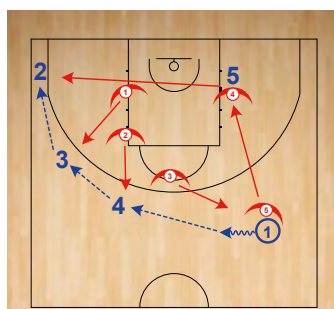
DIJAGRAM F3

DIJAGRAM F4

DIJAGRAM F5

DIJAGRAM F6

U napadu od 24 sekunde takođe razlikujemo uvodni, glavni i završni deo napada. To sve može da se podeli na periode između 7 i 9 sekundi i na osnovu tog faktora primenjujemo dogovorenu odbranu.

Jadran opet Zvezdin

Dva najbolja tima na ovim prostorima, dva najbolja trenera, mnogo uzbuđenja, neizvesnost, sjajni potezi, to je ono što je, nažalost, ostalo u drugom planu u odnosu na nekošarkaška dešavanja. Zvezda se ovim trijumfom izjednačila sa Partizanom u broju osvojenih prstenova ABA lige, a trener Dejan Radonjić sa svojim kolegom i nekadašnjm strategom Partizana Duškom Vujoševićem sa po pet osvojenih titula. Magazin „Trener“ je zato zamolio stratega crveno-belih da iznese svoje impresije posle osvajanja najvažnijeg trofeja u sezoni.

Košarkaši Zvezde su odbranili titulu šampiona ABA lige i time stekli pravo da se i sledeće godine takmiče u najjačem evropskom takmičenju Evroligi. I to je suština svega što se dešavalo pre, za vreme ali i nakon finalne serije ABA lige u kome je Zvezda slavila sa 3:2 u poredama protiv Partizana. Sve ostalo, o čemu se mnogo priča, sva ostala dešavanja, na terenu i oko njega, nisu predmet ovog teksta. O tome će još pričati ali „Trener“ želi da se ovoga puta fokusira samo na košarkaški deo i na ono što je bilo i najlepše u toj finalnoj seriji, na samu košarku koja je bila na visokom nivou.

Dva najbolja tima na ovim prostorima, dva najbolja trenera, mnogo uzbuđenja, neizvesnost, sjajni potezi, to je ono što je, nažalost, ostalo u drugom planu u odnosu na nekošarkaška dešavanja. Zvezda se ovim trijumfom izjednačila sa Partizanom u broju osvojenih prstenova ABA lige, a trener Dejan Radonjić sa svojim kolegom i nekadašnjm strategom Partizana Duškom Vujoševićem sa po pet osvojenih titula. Magazin „Trener“ je zato zamolio stratega crveno-belih da iznese svoje impresije posle osvajanja najvažnijeg trofeja u sezoni:

– U oceni svega što se dogodilo, treba krenuti od samog početka plej ofa. Posle pauze od 20-ak dana bez utakmica, pauze koja je došla posle perioda kada smo imali i po 12 utakmica mesečno, ogromnih napora, potrošnje, mnogo povreda, mi smo pokušali da taj period iskoristimo na najbolji mogući način. Čekala nas je jako teška serija protiv Olimpije gde smo uspeali da savladamo odličnog protivnika iz Ljubljane i da se tako plasira-

mo u finale. Očekivano finale, svakako. Sva predviđanja pre sezone su govorila da će to biti finale. Mi smo kao najbolje plasirana ekipa u regularnom delu sezone, za šta smo se zaista borili, uspeali da dobijemo prednost domaćeg terena i u seriju krenuli sa dva meča pred našim navijačima. U oba meča smo uspeali da budemo bolji od odličnog Partizana i tako steknemo prednost. U oba meča je bilo potrebno da jako dobrom igrom u oba pravca dođemo u poziciju da budemo bolji od protivnika i tako odemo u nastavak sezone prd njihovim navijačima. Serija se nastavila sa ta dva naredna meča koji su bili različiti. U prvom smo imali veliku šansu da slavimo ali u završnici tog meča je Partizan ipak slavio. U narednom meču, protivnik nas je nadigrao i zasluženo slavio pobeđu. Pri rezultatu 2:2 u poredama, ušli smo u peti meč, ponovo pred našim navijačima. Meč je bilo potrebno odigrati jako dobro da bi uopšte došli u priliku da poredimo. U prvom delu tog meča, bili smo u problemima zbog ličnih grešaka našeg najboljeg igrača u oba pravca Nikole Kalinića, tako da smo bili primorani da menjamo planove i prilagodimo se na tu situaciju. Pod tim okolnostima, prirodno je bilo da bude i nervoze u igri, što se moglo i primetiti. Nakon toga, bili su ti prekidi, koji su na ovaj ili onaj način uticali na aktere meča. Taj deo od 17 minuta koji smo igrali nakon prekida, pred praznim tribinama smo odigrali mnogo stabilnije, ušli u poslednju četvrtinu sa dobrim rezultatom, što nam je omogućilo da mirnije uđemo u završnicu i na kraju slavimo. Time smo došli do najvažnijeg cilja u ovoj sezoni, osvajanja ABA lige i plasmana u Evroligu, a i do još jednog trofeja u vitrinama Zvezde.

► **Kako objašnjavate baš tu činjenicu da je Zvezda mnogo bolje zaigrala pred praznim tribinama?**

– Pokušali smo u pauzi da sve uradimo kako bi što spremniji ušli u nastavak meča. Taj nastavak je u startu, bolje iskoristio Partizan ali kako je vreme odmicalo, mi

samo polako stizali taj rezultat. Ono što je bilo jako važno za nas je što smo u tim presudnim minutima mogli ponovo da koristimo Nikolu Kalinića i da tako ostvarimo neke naše, unapred zacrtane planove u igri. Pogodili smo važne šuteve, za razliku od prvog dela utakmice kada smo mnogo promašivali. Generalno, smatram da smo prilično stabilno odigrali tu poslednju četvrtinu, a u samoj završnici, donosili smo dobre odluke, odigrali odlično odbranu i sve to je naravno uticalo da dodjemo do velikog trijumfa.

► **Zbog svih dešavanja na tribinama, manje se nakon meča pričalo o samoj košarki, a ona je, i po vašem mišljenju, bila na visokom nivou?**

– Košarka je bila dobra u čitavoj seriji. Bilo je puno dobrih stvari u svih pet utakmica koje su se mogle videti i bile su jako interesantne za gledanje.

► **Iskreno, da li ste očekivali svih pet mečeva?**

– Mi smo kao i do sada razmišljali korak po korak i u tom stilu smo se i pripremali. Sigurno je da je posle četvrte utakmice i ubedljivog poraza, bilo potrebno izvući određene pouke, uraditi korekcije u našoj igri, posebno u fazi odbrane i to smo i uspeali. Utakmice Zvezde i Partizana uvek nose određenu težinu, specifične su, uvek je sve moguće, tako da uvek treba sve i očekivati. Na našu sreću, ovoga puta mi smo bili bolji.

► **U narednom periodu da li se može očekivati i korak više u Evropi?**

– U ovom trenutku smo još pod uticajem same te finalne serije, a već smo ušli i u završnicu našeg prvenstva. Smatram da treba napraviti najpre dobru analizu ove sezone i onda krenuti sa razmišljanjem kako i u kom pravcu treba ići u narednoj sezoni – jasan je strateg Zvezde Dejan Radonjić. ●

Božidar Manojlović

CRVENA ZVEZDA OSVOJILA SVE!

Košarkaši Crvene zvezde osvojili su 22. rekordnu titulu prvaka Srbije (7 uzastopnu), pošto su u finalnoj seriji savladali ekipu FMP rezultatom 2:0 u finalnoj seriji. Crvena zvezda je takmičarsku sezonu 2021-2022. koja je bila izuzetno teška, ispresecana povredama, koronom i izuzetno teškim kalendarom (u kome su već u prvom mesecu igrali čak 12 utakmica u ritmu na svaka dva-tri dana), na kraju je došla do izuzetnog uspeha! Fantastična sezona koja je otvorena velikim poredama u Evroligi, nastavljena u Nišu osvojenim kupom, pa ostvarenjem osnovnog cilja i osvajanjem 6. titule prvaka ABA lige, okončana je posle 10 meseci i 76 takmičarskih utakmica 19. juna osvajanjem 22. titule prvaka Srbije (od danas Crvena zvezda je najtrofejniji klub u Republici Srbiji po tom pitanju). Na kraju ono što će se pamtili pored Crvene zvezde rezultatom, 22. titula prvaka Srbije, tripla kruna (KRK, ABA liga i 7. uzastopna titula u srpskom prvenstvu) – fantastična sezona za Crvenu zvezdu!!!

For the love of developing athletes

Our main product is the XPS Network coaching platform and we've earned the repeat business of thousands of customers including some of the world's largest - and smallest - sport clubs and organizations

Sideline Sports was founded in 2001. We started out with three people, and today we're a company of more than 30 with main offices in Iceland, Sweden and Canada.

For two decades we've been helping our customers become more organized and effective, by improving communication and providing access to the key data that drives decision-making.

Our main product is the XPS Network coaching platform and we've earned the repeat business of thousands of customers including some of the world's largest - and smallest - sport clubs and organizations.

XPS stands for Excellent Performance System and we created it in the beginning to help ourselves run our own

basketball academy. Then we understood that we could help coaches all around the world be more efficient and effective coaching their players. Which is our passion and what it's all about - For the love of developing athletes!

For basketball coaches who want to learn more about XPS we recommend our website: <https://www.xpsnetwork.com/sport/?type=Basketball> where you can find features overview PDFs and video demonstrations.

We also recommend our tutorials for more detailed information: <https://xps.sidelinesports.com/en/tutorials-basketball>

We're proud of our success and we will continue to raise the bar, providing cutting-edge software solutions for coaches in all sports around the world. ●

Complete software solution for clubs, coaches and athletes.

www.sidelinesports.com

Everything in one place.
XPS Network is the one-stop-shop for clubs, organisations and sports academies

- Planning
- Monitoring
- Analysis
- Tactics
- Communication
- Evaluations

Planning
Build and plan team and individual programmes and sessions with ease.

Calendar
Collections
Session Planner

Tactics
Recreate training and game situations through diagrams and animations in Playbook.

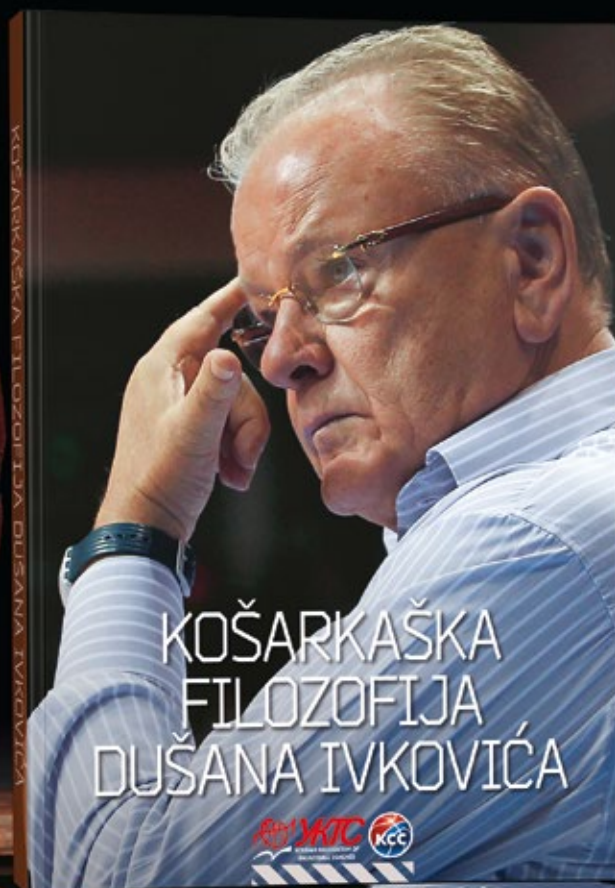
Analysis
Analyse your performance in training and matches. Generate high levels of accountability and feedback.

Strength & Conditioning
Video library with thousands of exercises. Get instant feedback on your athlete's progress.

We are worldwide.

33 languages
80 countries

NEW BOOK IN EDITION SERBIAN ASSOCIATION OF BASKETBALL COACHES

KOŠARKAŠKA FILOZOFIJA DUŠANA IVKOVIĆA

ČETIRI DEцениJE PROŽETE TROFEJIMA

TROFEJI, KLUBOVI (20)

- EVROLIGA 1997-2002
- KUP SARAJEVO 2000
- KUP KRKAČA 1979
- EVROKUP 2005
- PRVENSTVO JUGOSLAVIJE 1979
- KUP JUGOSLAVIJE 1979
- PRVENSTVO GRČKE 1992, 1997, 2002
- KUP GRČKE 1991, 2000, 2001, 2003
- PRVENSTVO RUSIJE 2001, 2004, 2005
- KUP RUSIJE 2005
- KUP TURSKO 2005
- SUPER KUP TURSKO 2013

TROFEJI, KLUB MLADJE SELEKTIVJE (1)

- JUNIORSKI FINIKS JUGOSLAVIJE 1974

TRENER GODINE U RUSIJI (2014)

- TRENER GODINE U GRČKOJI (2002)
- TRENER GODINE U EVROLIGI (2002)
- IZBOR U 50 NAJUSLUŠNIJENIH LIČNOSTI EVROLIGE (2014)

JUGOENKA EVROLIGE (2007)

ČLAN KUĆE SLAVNIH (2007)

PROIZVODNIK SVJETSKO ASOCIJACIJE KOSARSKIH TRENERA

OSKARSKA NAJBRANJA SRPSKE JUGOSLAVIJE

OSKARSKA NAJBRANJA REPUBLIKE SRBIJE

NAČELNIK NO SPORNOG PRIZNANJE REPUBLIKE SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

OSKARSKA NAJBRANJA SRBIJE

MEDALJE, REPRZENTACIJA (6)

- ZLATNE: SP U BUENOS AIRESU 1990, EP U ZAGREBU 1994, EP U RIMU 1994, EP U ATINI 1996
- SREBRNE: OF U SELKIU 1988, EP U POLSKOJI 2007

MEDALJE, UNIVERZITETSKE IORE (2)

- ZLATNA: ZAGREB 1987
- SREBRNA: EDMONTON 1983

MEDALJE, POMOĆNIK SELEKTORA (1)

- BRONZANA (1): SP MAGRID 1986

MEDALJE POMOĆNIK SELEKTORA, MLADJE KATEGORIJE (1)

- ZLATNA: EP U-18 U SPANILU 1976

MEDALJE SELEKTOR, MLADJE KATEGORIJE (3)

- SREBRNA: EP U-18 U FRANKFURTU 1977, EP U-18 U KARLOVCI 1980
- BRONZANA: EP U-18 U DALLASU 1978

MEDALJE, SAVJETNIK SELEKTORA (3)

- ZLATNA: EP BARCELONA 1997, SP ATINA 1999
- SREBRNA: OF ATLANTA 1996

